

90569

Lt. COL. ȘT. OPRÎȘ

DIN

GRĂNICERI

FRĂNTURI DIN CARNETUL

DE

CAMPANIE

AL

REGIMENTULUI 68 INFANTERIE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CONTRIBUȚIUNI ISTORICE

LA

LUPTELE PENTRU APĂRAREA

CAMPULUNGULUI

1936

*Soŕiei mele
Floricia
Născută și crescută
pe
plaiurile Muscelului*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

REGELE FERDINAND I
Făuritorul României Mari

IN LOC DE PREFAȚĂ

O lege implacabilă a firii coboară peste cele omenești, peste sbuciumul și bucuriile trăite altădată intens, giulgiul des și mohorât al uitării, care înfășoară în vălul său funerar, comoara zilelor trecute, în țințirul iluziilor duse.

...Și rânduiala aceasta firească a uitării este poate o binefacere salvatoare, pentru moment, o ușurare minunată pentru sărmanul nostru creier, pentru biata inimă rănită, exasperată de acuitatea senzațiilor multiple, hârțuită, fără răgaz, de dramatismul emoțiilor lăuntrice.

Totuși, dacă aparent, sufletul își recâștigă liniștea și echilibrul interior, în adâncuri nebănuite, în culele ascunse ale sensibilității noastre, sălășluște ferecată comoara amintirilor, care nu așteaptă decât o nouă scânteie, ca să fâșnească cu aceeași forță a unui izvor de munte, ce străbate piatra dură, pentru a ieși la soare și libertate.

Emoțiile noastre cutremurătoare, tristețile și bucuriile s'au cristalizat toate în lumea amintirilor, care dorm zăvorite în culele discrete și ascunse ale sufletului nostru...

Aceste reflecții le făceam zilele trecute când, găsindu-mă în viligiatură în Câmpulungul-Muscelului, sub impulsul unei dorinți lăuntrice, am pornit să vizitez dealul Măgura din împrejurimile Câmpulungului, de care mă leagă neșterse amintiri din vremea războiului.

Ajuns pe platoul Gruului, în fața ochilor mi-a răsărit brusc ca într'o străfulgerare, dealul Măgurii, scăldat în sângele crepusculului roșiatic.

...Și în sufletul meu au început să clocotească sgomotos amintirile îngropate în cimitirul sufletului. Am trăit cu același intensitate scenele de sânge și carnaj; dramaticele

lupte pe care le-am susținut pe aici, în timpul Războiului cel Mare, luptând cu flacăii Regimentului 68, pe plaiurile muscelene.

Măgura! nume fatidic scris cu litere de foc în lumea amintirilor mele ostășești și Pojorâta și Mateiașul, câte scene de glorie și durere îmi evocați în clipa de față!

Înainte ochilor mei mișcați, ondulata culme a Măgurii îmi apare transfigurată ca atunci, în zilele posomorâte ale aceluia sfâșietor Octombrie 1916, de tristă pomenire.

Revăd freneticele atacuri de baionetă ale bravilor noștri flăcăi din 68, trăesc dârzenia și eroismul cu care apărau fiecare șuviță din pământul sacru al Patriei, chinuite de gloanțele inamice cari atingeau nefasta lor țintă, retrăesc cu aceiași emoție infernul și dansul drăcesc al obuzelor și șrapnelor deslănțuite, care sfârtecau, cu șuerături sinistre, trupurile dragi ale camarazilor mei.

Din ceața posomorâtă a trecutului, îmi apar luminoase chipuri scumpe ale șefilor și camarazilor, care dorm somnul veșniciei în glia străbună, pe care au scaldat-o din belșug cu sângele lor de martiri.

Cu câtă emoție cutremurătoare îmi omintesc de figura bravului meu comandant Colonel Melecca, ce-și iubea pământul și ostașii cu dragoste de părinte, de eroismul tuturor, de cei adormiți fără potir și lacrimi, pe culmele Măgurii: Locot. Dan Vasile, Sublocotenenți Vasilescu Vasile, Constantin Dumitru, Moțoc Mihai și alte sute de grațați și soldați anonimi, cari au murit eroic în luptă.

Cum se poate uita oare scena de un tragism antic, când în urma unui atac la baionetă, recucerind Albeștii, am regăsit sub o movilă de pământ trupul neînsuflețit al Locot. Dan Vasile, care-și doarme astăzi somnul veșniciei în cimitirul eroilor dela Câmpulung.

Toate aceste scene dureroase mi le-au evocat pozițiile dela Măgura, Pojorâta, Bughea, Bughița, Mateiaș...

Astăzi pe vârful ondulat al Măgurii, de unde se profilează la infinit crestele mărețe ale munților Muscelului răsar flori grațioase, iar prin crengile arborilor șueră mierle sprințare și ciripesc păsările sglobii.

Viața cântă iarăși cântecul bucuriei și al reînvierii u-

niversale; iarba fragedă învăluie acum glia desțelenită altădată de tăișul schijelor; doar câte un glonț înfipt în trupul unui fag, mai amintește de ororile trecute.

Dar eu am simțit călcând pe covorul verde, cum palpită, sub el, inima camarazilor mei pierduți și am avut impresia netă că floricelele acelea purpurii de pe culme, răsar din sângele celor ce-au sângerat pe vârful Măgurii.

Și 'n clipa aceea mi-am amintit, că 'ntr'un ungher prăfuit, odihnesc, neștiute, notele mele de campanie, pe care le-am schițat, febril, pe câmpul de luptă, pe când eram adjutant al Reg. 68 Inf. și atunci mi-a încolțit brusc gândul că ele trebuiesc tipărite.

Poate ca aceste frânturi de viață, aceste zile rupte dintr'o mare epopee, scrise fără nici o pretenție literară, n'ar ji văzut nicicând lumina tiparului, dacă n'ar fi avut și scuza omenescului din ele.

Dar plimbarea pe care am făcut-o pe dealul Măgurei mi-a răscolit atâtea emoții profunde, încât am simțit o datorie de onoare imperioasă, pentru cei morți și pentru cei ce și-au risipit aici avânturile generoase ale tinereții, să fac cunoscute și celor ce le-au trăit, faptele lor de autentică și glorioasă vitejie, pentru a nu fi învăluite, deapururi, în giulgiul funerar al iremediabilei uitări.

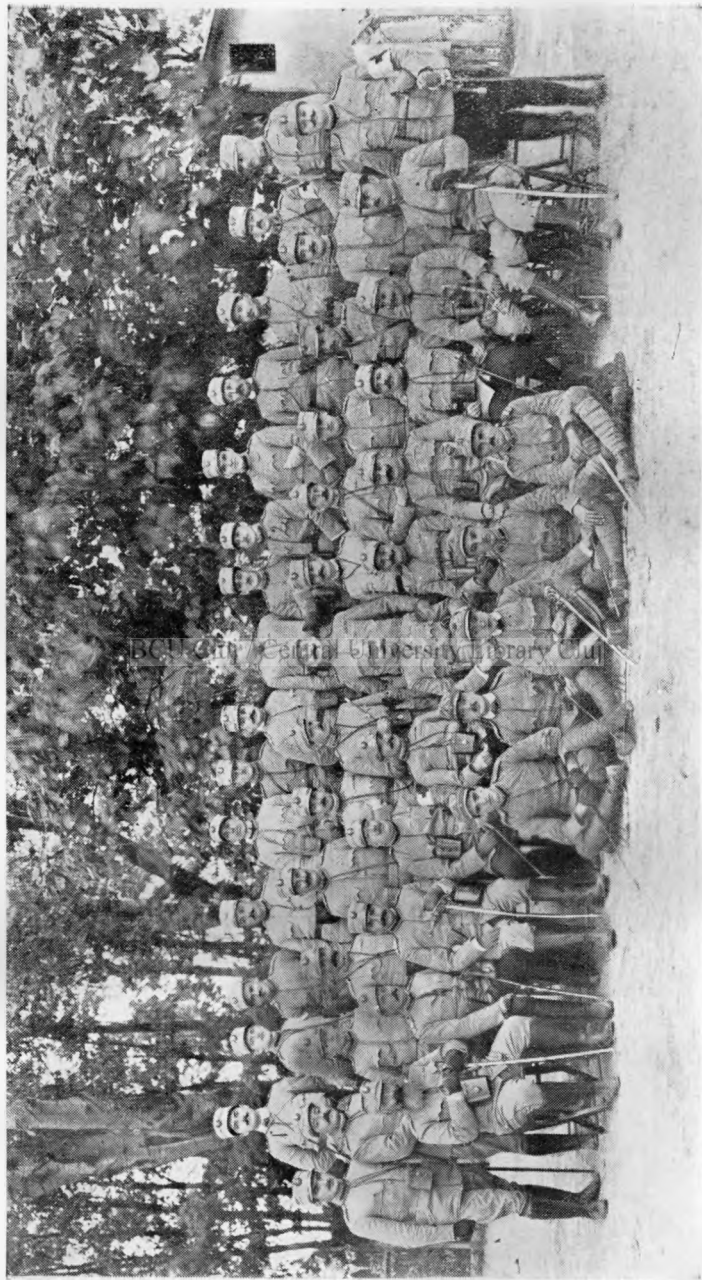
Cele ce urmează sunt note rupte din carnetul meu de campanie, cu acțiunea regimentului în care am luptat și formează o mică contribuție în ansamblul luptelor dela Cămulung—Muscel din Octombrie 1916.

August 1936

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Colonelul MELECCA GH.
Comand. Reg. 68 Inf.
și
C-tul Sectorului LEREȘTI-ALBEȘTI în luptele
pentu apărarea Câmpulungului
(13-26 Octombrie 1916).

Ofițerii Regim. 68 Inf. după o fotografie din Septembrie 1914

Operațiunile Regimentului 68 Infanterie la Câmpulung

Către sfârșitul lunii Septembrie 1916 contra-ofensiva dușmană la care au luat parte cele mai oțelite unități germane, reușește să respingă trupele noastre, cari ocupaseră Transilvania, aruncându-le în munții Carpați.

Era natural, ca această contra-ofensivă dușmană, să nu se oprească la frontieră și interese de ordin moral, material și strategic, îi hotărâsc să străpungă Carpații, pentru a ocupa România.

Abia se restabilise situația în Dobrogea, prin fixarea inamicului la Sud de calea ferată Cernavoda—Constanța și se creiază Comandamentului Român, greaua situație, ca, pe un front foarte mare, cu trupe puține și obosite, să oprească invazia inamicului în propriul teritoriu.

La sfârșitul lui Septembrie 1916, inamicul începe să atace cu toată vigoarea trecătorile Carpaților.

Armata noastră, fiind în plină retragere pe acest front și oarecum demoralizată — nu reușește să ocupe pozițiile din regiunea muntoasă, ce erau organizate încă din timpul neutralității, ci e pusă astfel, într'o situație strategică grea.

Atacurile principale ale inamicului, au fost date asupra acelor trecători, cari ofereau cel mai scurt drum spre București și între aceste trecători, era și Branul.

În noaptea de 3/4 Octombrie 1916, regimentul 68 Inf. se afla la Târgușorul Nou (aproape de Ploești) unde abia sosise după luptele din Dobrogea.

Conform ordinului Armatei de Nord, Divizia 12 primește ordin să se transporte imediat la Câmpulung și

întărind Div. 22-a, cu forțele reunite, să arunce pe inamic înapoi, spre frontieră.

Înainte de a afla acțiunea Reg. 68 Inf. în luptele din regiunea Câmpulungului, voi face și un sumar al situației luptelor ce au precedat operațiunile la cari am luat parte, pentru a putea mai ușor arăta partea de contribuție a regimentului.

În fața trecătoarei Branului, inamicul apare în ziua de 27 Septembrie 1916. Se identificase Div. 76-a germană sub comanda Generalului Elstermann von Elster și Brig. 8 Alpină, ambele formând Corpul I rezervă sub comanda Generalului Von Morgen.

Trupele Div. 4-a română, în urma pierderilor avute, rup lupta; iar Comandamentul Român, trimite pentru apărarea trecătorii, Div. 22-a, sub comanda Generalului Razu.

Div. 22-a, debarcată la Câmpulung, pornește în marș forțat spre vechea frontieră. În momentul în care avangardele Div. 22-a ajung la Bran, inamicul pregătea atacul trecătorii, care era foarte slab apărată, de fragmente din unitățile Div. 4-a.

Div. 22-a opune rezistență îndârjită trupelor germane, respingându-le. În această situație se ocupă de trupele Diviziei, poziția dela *Giuvala*, unde datorită lucrărilor de fortificații existente, se stabilește o rezistență puternică, în fața căreia toate atacurile inamice sunt sfărâmate, cu tot materialul formidabil de artilerie cu care erau dotate și cu toate informațiile ce aveau asupra fortificațiilor noastre.

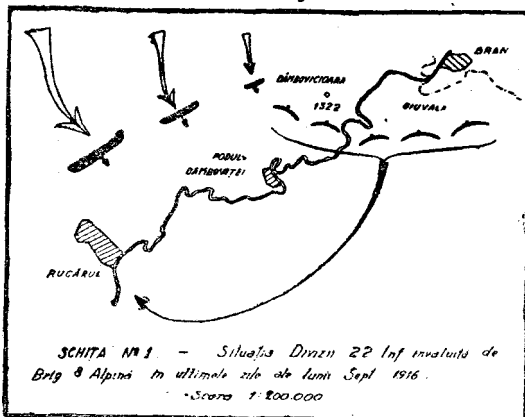
Comandamentul german „Von Morgen“, văzând imposibilitatea obținerii unei victorii prin atacul de front, trimite Brigada 8-a Alpină, Austro-Ungară Colonel Rath, pentru a face învăluirea pe la stânga a poziției ocupată de români la *Giuvala*.

Această brigadă pornește în misiunea încredințată, folosindu-se de poteci neumblate și nebănuite de ai noștri.

După ce ocolește valea superioară a Bârsei, urmează pe coasta muntelui Tămășel, coboară în valea Dâmboviței și astfel reușește ca în ziua de 1 Octombrie 1916, să se

strecoare în spatele pozițiilor ocupate de Div. 22-a, pe linia Rucăr—Dâmbovicioara.

Marele nostru comandament, probabil nu dispunea de rezerve la îndemână, cu care să facă față acestui atac neprevăzut. Surprinsă și sub presiunea inamicului, care a început a ataca și de front, Div. 22-a începe retragerea și astfel trecătoarea Branului, cade în mâinile dușmanului.

Comandamentul inamic, dându-și seama de importanța operațiilor, care deschidea drumul spre București, prin Pitești—Târgoviște, întărește Div. 76-a germană cu Div. 12-a bavareză.

Această divizie își face apariția la Rucăr, în ziua de 3 Octombrie 1916.

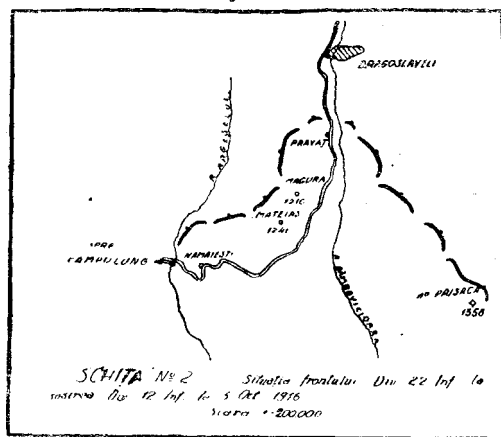
În cursul luptelor ce au avut loc, în zilele de 2 și 3 Octombrie, ai noștri copleșiți de inamic, care era superior din toate punctele de vedere, au pierdut poziția dela Dragoslavele, retrăgându-se în valea Argeșului.

Parte din unitățile Div. 22-a sunt aruncate spre Câmpulung.

Se dau lupte pe muntele Mateiaș, care formând cheia poziției dela Câmpulung, trece de mai multe ori din mână în mână, rămânând în cele din urmă sub stăpânirea trupelor Div. 22-a.

La data de 5 Octombrie, dată, care corespunde cu sosirea Div. 12-a română la Câmpulung, frontul nostru era marcat prin linia: Valea Argeșului, Nord Nămăești, M-tele Mateiași cota 1241, vârful Măgurei cota 1210, V. Pravăț — traversând Valea Dâmboviței și șoseaua națională Rucăr—Câmpulung, — urcă apoi pe muntele Prisaca cota 1358.

Inamicul, care dispunea de forțe superioare, dotate cu artilerie suficientă, atacă viguros trupele Div. 22-a, în timp ce capacitatea de rezistență a acestei divizii, scădea din ce în ce, — și numai cu eforturi supra omeneste reușește să mai țină piept.

de Divizii Nămăești“.

La sosirea Div. 12-a, la Câmpulung, trupele trec sub comandament unic, Generalul Găiseanu Traian — Comandantul Diviziei 12-a, ia comanda ambelor Divizii, care capătă denumirea de „Grupul

ACȚIUNEA REGIMENTULUI 68 INFANTERIE ÎN OPERAȚIUNILE DELA CÂMPULUNG

În cursul nopții de 4/5 Octombrie, după debarcare, regimentul se încolonează executând un marș până la comuna Mățău, unde primește ordin a cantona, formând rezerva sectorului.

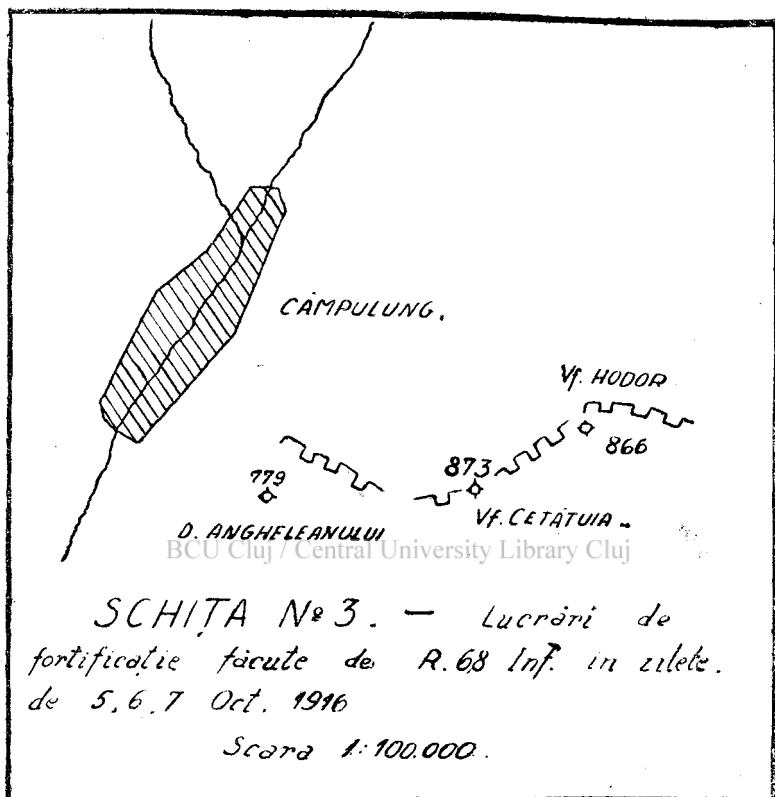
Regimentul 70 Infanterie, din Divizia noastră, format din mușceleni, a fost trimis chiar la sosirea în Câmpulung, la Pravaț, unde situația era extrem de critică și erau în curs lupte, care trebuia să decidă asupra stăpânirii Măteiașului. Întârzierea intervenirii ar fi fost fatală apărării Câmpulungului.

În zilele de 5, 6 și 7 Octombrie, Bat. I și II/R. 68 Infanterie, au executat lucrări de săpă pe frontul cuprins între dealul Angheleanului cota 779 — vârful Cetățuia cota 873, vârful Hodor cota 866, spre Suslănești.

Batalionul III era în rezervă la Mățău, unde se afla și postul de comandă al regimentului.

În ziua de 8 Octombrie, pe la orele 4 p. m., Comand.

Grupului de Divizii, pentru a asigura flancul stâng, dă ordin Reg. 68 Inf., ca Batalionul III/R. 68 Inf., să fie dirijat spre Bughia de Sus, spre a ocupa o poziție, care să apere valea râului Târgului, dinspre satul Lerești — Văile

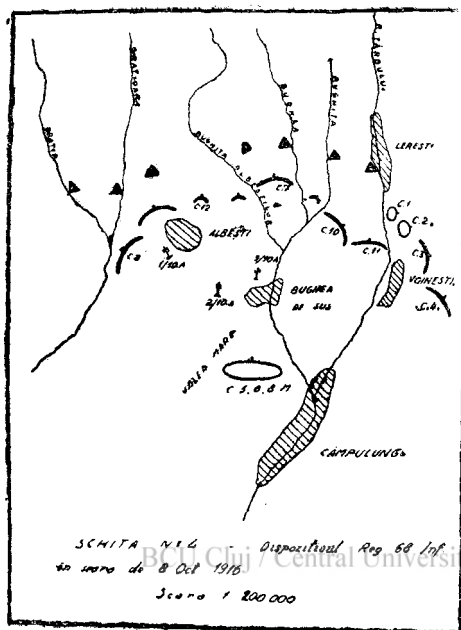
Bughia, Bughia Albeștilor, spre Albești, Văile Bratia și Brătioara. Deasemenea mai pune la dispoziția regimentului și Batal. II/R. 68 I., ce executa lucrări de sapă, după cum s'a arătat mai sus.

Pentru executarea ordinului primit, regimentul ia următoarele dispozițiuni:

Comaniile 9-a și 12-a, sub Comanda Căpitanului de rez. Pantelimon N., ocupă poziția de pe dealul Stănișoara, având posturi cari să împingă patrulele pentru supravegherea văilor Bratia și Brătioara.

În sprijinul acestor două companii, s'a afectat 1/R. 10 A.

Compania 7-a, cub comanda Sub. Lt. Cealác Vasile, ocupă o poziție pe înălțimea dintre valea Bughea și Bughița Albeștilor, împingând posturi de supraveghere pe ambele văi.

Companiile 10-a și 11-a, cu o secție mitr. a Div., puse sub comanda Căpit. Veleanu Cristofor, ocupă tranșeele ce se găseau la N. E. de mahalaua Măgura și păzește prin posturi văile R. Târ-gului și Bughița.

Rezerva regimentului: în Valea Mare S. E. Bughea de Jos, formată din companiile 5, 6, 8 și Compania Mitr. a regimentului.

Afară de bateria afectată companiilor depe dealul Stănișoa-

ra, se mai pune la dispoziția regimentului, 2 baterii tot din Reg. 10 Art., aflate în poziția depe dealul Gruiu, cu misiunea să sprijinească sectorul cuprins între valea râul Târ-gului și Bughița Albeștilor.

Batal. I din regiment, este încă deplasat în subsec-toarele diferitelor unități din Div. 22-a, ale sectorului Le-rești—Voinești astfel:

Companiile 1-a și 2-a la dispoziția Colonelului Robescu Tiberiu, în sectorul Lerești;

Companiile 3-a și 4-a, sub comanda Căpitanului Ne-gulescu Gh., ocupă tranșeele ce se găseau de o parte și de alta a satului Voinești la cota 899.

În seara de 9 Octombrie 1916, Batal. II (care avea compania 7-a pe poziție și comp. 5, 6 și 8 în rezerva re-gimentului) primește ordin să se îndrepte spre Suslănești trimițându-se, în locul acestora, companiile 3 și 4 ce se găseau în sectorul Voinești Lerești.

În sectorul Râul Târgului—Albești, până la această dată, nici o acțiune importantă. Trupele aflate pe poziție execută lucrări de sapă.

Această situație a continuat până la Octombrie.

Comaniile 1-a și 2-a din Reg. 68 I. din sectorul Le-rești la ordinele Reg. 50 Inf. (Maior Băncilă) au concurat cu trupele acelui regiment, în noaptea de 9/10 Octombrie *la lupta pentru cucerirea dealului Strâmba.*

În această operă, companiile noastre au primit misiunea de a ataca în flanc, inamicul de pe dealul Fetei.

Deși ambele companii s'au comportat destul de bine în timpul luptei, din lipsa unei bune coordonări, între atacul de front și flanc, acțiunea, în ansamblul ei, nu a reușit.

Atacul de front începând înainte ca cele două companii să ajungă la punctul dorit, inamicul a avut timp să facă față atât atacului de front, cât și celui de flanc, efectuat de companiile noastre.

În timpul acestei lupte, companiile noastre au suferit pierderi după cum urmează :

— Sublocot. de rezervă Popa Petre, rănit la mâna stângă ;

— 6 morți, între care și Plutonierul activ Duran Stan, comandant de pluton la compania 1-a — unul dintre cei mai destoinici reangajați ai regimentului, — care a fost îngropat chiar pe muntele Strâmba, la rădăcina unui brad ;

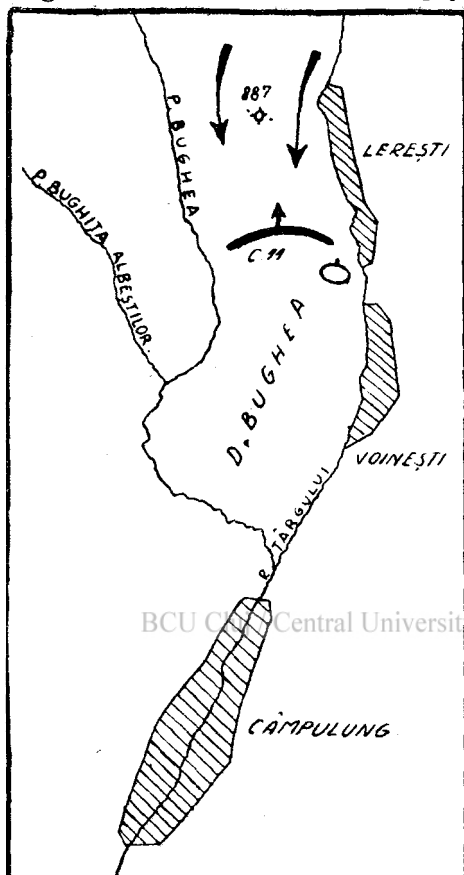
— 34 trupă răniți și 17 trupă dispăruți, a căror soartă nu s'a putut stabili, dacă au fost morți sau prizonieri.

În urma informațiilor, primite în ziua de 12 Octombrie, că inamicul încearcă să se strecoare spre dealul Bughea, regimentul ordonă comp. 11-a și unui pluton din compania 10-a să înainteze în direcția cotei 887, spre a lua contactul cu el și a-i zădărnici înaintarea.

În dimineața de 13 Octombrie 1916, Comp. 11+1 pluton din comp. 10-a Reg. 68 I. ia contact cu inamicul pe Dealul Bughea.

Apariția lui, la West de valea Târgului, începe a-i demasca intențiunea.

Atacurile date de ei, — 4—12 Octombrie — pe întreg frontul cuprins între R. Argeşului—R. Târgului, năruindu-se în faţa trupelor Diviziilor 22-a şi 12-a, î-l determină să încerce învăluirea stânzei, profitând că, în acea parte, sectorul era slab organizat şi apărut.

SCHIȚA № 5

La 13 Oct. 1916 un detașament format din Comp. 11 + 1 Pl. C. 10 în contact cu inamicul pe dealul Bughea.

Scara 1:100.000.

Comandamentul dușman însă, ține cu orice preț să pună stăpânire pe Câmpulung, punct care putea asigura reușita operațiunilor și cucerirea întregii pozițiuni.

Pentru aceasta, sectorul cuprins între Râul Târgului și satul Albești, devine punctul cel mai sensibil și cel mai periculos apărării.

Comandantul Grupului de Divizii, dându-și seama de intențiunile Comandamentului german, și în vederea operațiunilor ce prevedea că se vor desfășura, în zilele de 12 și 13 Octombrie, trimite pentru întărirea sectorului R. Târgului—Al-

bești, un batal. din Reg. 76 Inf., 2 companii din Reg. 36 Inf. și 3 companii din Reg. 7 Inf.

Deasemenea s'au luat măsuri ca și celelalte unități, din Reg. 68 Inf., răspândite în alte sectoare, să fie înlocuite și să se pună la dispoziția Col Melecca Gh.

Unitățile din Reg. 7, 36, 76, trimise ca întărire, aveau efective reduse, din cauza pierderilor suferite; iar moralul scăzut, pentru operațiunile ce se prevedeau.

Unitățile Reg. 68 Inf. erau cu efectivele aproape complete și cu moralul ridicat, perfect instruite, destul armate și bine echipate.

Din modul cum Reg. 68 Inf. era împărțit pretutindeni și unitățile amestecate, se poate deduce greaua situație a Comandamentului, care călcând principiile regulamentare, a împărțit regimentele, batalioanele și chiar companiile, în diferite sectoare pentru a putea face față nevoilor luptei.

În dimineața zilei de 13 Octombrie, se trimite comp. 4-a Locot. Măleanu Gh., spre cota 889 (D. Măgura), cu care ocazie se semnalează apariția inamicului în forță de aproximativ un batalion, înaintând spre Dealul Măgura.

Deasemenea sunt semnalate unități inamice, și spre Bughea și Albești.

Față de această situație, se iau imediat măsuri, ca din întăririle primite, să se dea Căpitanului Veleanu Cristofor, compania 3-a din Reg. 7 Inf. și o companie din reg. 58 Inf.; iar Căpitanului Negulescu, două companii din Reg. 76 Inf. și o companie din Reg. 58 Inf.

Compania 4-a ia contact cu inamicul, împingându-l înapoi, dincolo de cota 889. În această luptă Comandantul companiei, Locot. Măleanu, cade rănit.

Inamicul însă, fiind mult superior, învâluie flancurile companiei noastre, care e silită să se retragă spre cota 889, cu pierderi destul de simțitoare.

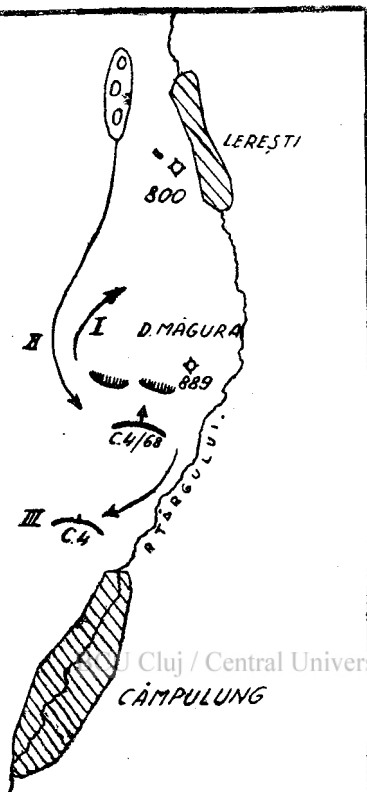
Acțiunea companiei 4-a Reg. 68 Inf. n'a putut fi coordonată cu cea a companiei 11-a și a plutonului din compania 10-a Reg. 68 Inf. din subsectorul „Cpt. Veleanu“, trimisă, încă din ziua de 12 Octombrie, deoarece și aceasta a luat contact cu inamicul și n'a mai putut înainta.

Până la această dată acțiunea regimentului și lupta de recunoaștere în sectorul Lerești Albești, era condusă

direct de Div. 22-a, care lua măsuri și dispunea după nevoile luptei.

În ziua de 13 Octombrie ora 1.40 d. a. Colonelul Melecca Gh. Comandantul Reg. 68 Inf., primește ordin să ia comanda sectorului cuprins între Lerești-Albești (inclusiv) și să oprească înaintarea inamicului.

Având în vedere operațiunile din cursul zilei, Colonelul Melecca, spre seara zilei de 12 Octombrie, întărește compania 4-a R. 68 Inf. cu compania 2-a din Reg. 7 Inf., punând ambele companii sub comanda Căpitanului Teodorian I. din Reg. 7 Inf., cu ordin de a respinge elementele înaintate la cota 889 (Dealul Măgura) și a pune stăpânire pe cota 800 Sud West Lerești, pentru a avea în stăpânire înălțimile dealului Măgura, în vederea operațiunilor viitoare, spre a asigura dreapta trupelor din subsectorul Căpitan Veleanu.

SCHIȚA № 6

La 13 Oct. 1916, Comp.
4/R. 68 Inf. (Lt Măleanu Gh)
respinge elementele înaintate
ale inamicului pe D. MĂGURA,
dar alte forțe suferitoare
invăluind flancul Comp. îl silește să se retragă
Scara 1:100000.

Când companiile 4/R. 68 Inf. și 2/R. 7 Inf. au ajuns

în fața cotei 889, au fost primite cu focuri de armă și mitralieră. Lupta a fost de scurtă durată, însă foarte violentă.

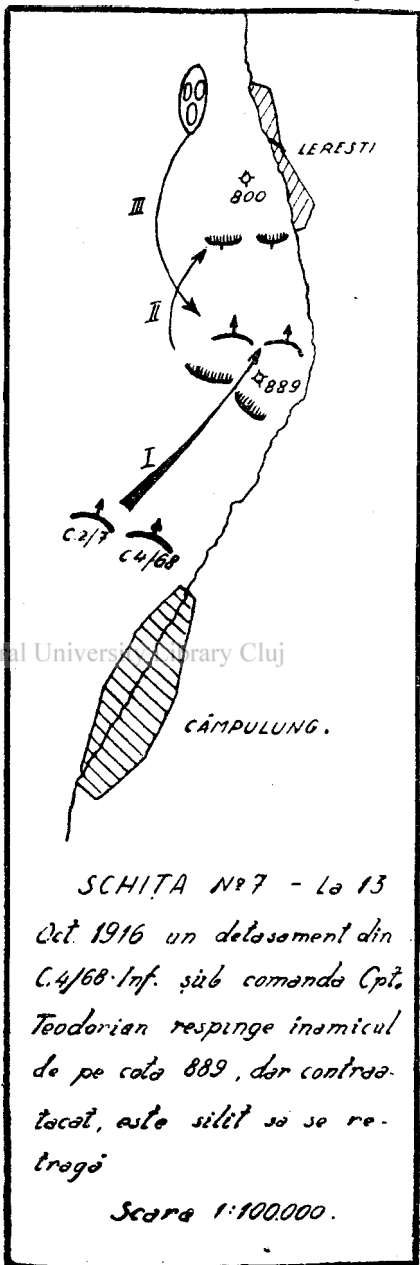
În acest timp, focurile infanteriei inamice au ajuns până la marginea de N. W. a Câmpulungului; iar tot terenul, spre vila Drăghiceanu, era bătut de gloanțe, făcând imposibilă orice mișcare. Inamicul era în stăpânirea înălțimilor din Nord-Westul Câmpulungului.

Detășamentul Căpitan Teodorian, reușește să respingă pe inamic, ocupând cota 889.

Artileria noastră, care a intervenit în luptă, neputându-și regula tragera, din lipsa observatorilor și a unei legături mai strânse cu infanteria, a tras prea scurt, din care cauză proiectilele ei loveau trupele noastre de infanterie de pe cotă. În acest timp, inamicul dând un contra atac, ambele companii se repliază la circa 200 m. Sud de cota 889.

Fiind noapte, operațiunile intră într'o fază de acalmie.

Trupele inamicului identificate, erau din Brigada 8-a

Alpină Austro-Ungară, aceiași care a întors și pozițiunile noastre dela Giuvala. Spre Măgura era regimentul de Alpini Austriaci, iar spre Valea Bughea și Albești, Regimentul Bosniac.

În noaptea de 13/14 Octombrie detașamentul „Colonel Melecca“ ocupă următoarea poziție :

Sud cota 889 — Dealul Măgura, versantul Vest al Dealului Măgura, Nord cota 865 — confluența văilor Bughea și Bughița — Dealul *Gresia* — cota 741 (2 km. N. E. Albești) — cota 903 Piscul Lat.

Colonelul Melecca Gh. împarte sectorul imediat în 3 subsectoare, după cum urmează :

— *Subsectorul din dreapta*, sub comanda Căpitanului Teodorian I. din Reg. 7 Inf., având limita din dreapta (Est) Râul Târgului, iar limita din stânga (West) cota 860 D. Bughea exclusiv.

— *Subsectorul din centru*, sub comanda Căpitanului Veleanu Cristofor, din Reg. 68 Inf., având limita de Est (dreapta) dela cota 860 D. Bughea inclusiv, iar limita de West (stânga) Bughița Albeștilor inclusiv.

— *Subsectorul din stânga*, sub comanda Căpitanului Negulescu Gh. din Reg. 68 Inf., având limita Est (dreapta) Valea Bughița Albeștilor exclusiv, Valea Brătioara inclusiv — stânga descoperită.

Situația trupelor din sectorul Colonel Melecca în seara zilei de 13 Oct. 1936.

R. 68 I.	R. 58 I.	R. 7 I.	R. 36 I.	R. 76 I.	O b s.
----------	----------	---------	----------	----------	--------

Subsectorul din dreapta Cpt. Teodorian.

C. 4					In cursul nopții de 13/14 s'au mai trimis în vederea atacului C. 2 și 6 din R. 68 I. și o secție mitr. de lare-zerva regimentului.
1 sec.	—	—	—	—	
mitr.					

Subsectorul din centru Cpt. Veleanu.

C. 11 Pl. 1 C. 3 Pl. 1 C. 10	C. 1	C. 3	—	—	A avut și o secție de mitraliere a Div. 12-a
------------------------------------	------	------	---	---	--

Subsectorul din stânga Cpt. Negulescu.

C. 9 Pl. 2 C. 3	C. 2	—	2 Comp.	—	—
--------------------	------	---	---------	---	---

Rezerva sectorului.

C. 1, 2, 6, 7 și 12 Pl. 3, 4 C. 3 1 sec. mitr.	—	C. 1	—	1 Bat.	
--	---	------	---	--------	--

Din Reg. 68 Inf.: Comp. 8 în sectorul Colonelului Robescu la Voinești—Lerești ; iar la Sulsănești—la Div. 22-a — Comp. 5 și pl. 2, 3 și 4 din Comp. 10-a.

A r t i l e r i a

Artileria afectată sectorului Col. Melecca era dispusă după cum urmează :

— *Bateria 1 din Reg. 10 Art.* pe Dealul Stănișoara în sprijinul subsectorului din stânga.

— *Bateria 3-a din Reg. 10 Art.* pe Dealul Grui.

— *Bateria 5-a din Reg. 11 Art.* la Sud de Satul Bughea de Sus.

— *Bateria 1-a din Reg. 3 Obuziere*, lângă fabrica de hârtie, cele 3 baterii din urmă în sprijinul subsectoarelor din dreapta și centru.

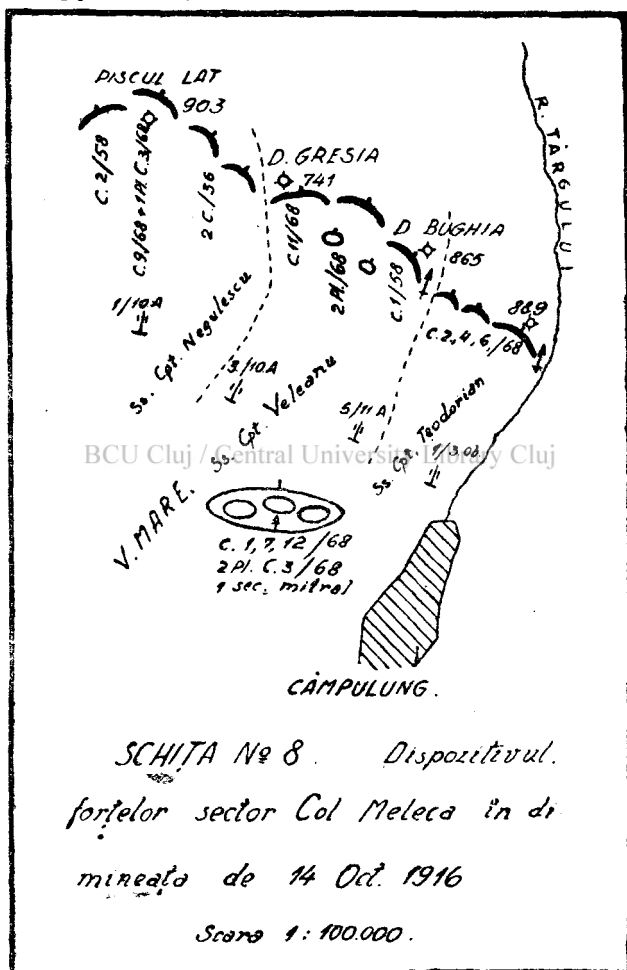
Grupul de Artilerie sub ordinele Maiorului Stoianovici.

Dispozitivul trupelor pe front, în seara de 13 Octombrie, se vede în schița Nr. 8.

DESFĂȘURAREA ACȚIUNEI DIN ZILELE DE 14, 15, 16 ȘI
17 OCTOMBRIE 1916

Situația în subsectorul din dreapta „Căpitan Teodorian I.“, era cea mai critică și se impunea să se atace cât mai neîntârziat, pentru a da înapoi pe inamic, chiar în cursul nopții de 13/14 Octombrie.

Acest subsector, a fost întărit cu comp. 1 și 2 din Reg. 36 Inf. și cu comp. 2 și 6 din Reg. 68 Inf. Cpt. Teodorian primește ordin, să atace și să respingă inamicul, care ocupase cota 889 și începuse s'o organizeze. Intenți-

unea inamicului, era de a relua chiar în ziua de 14 Octombrie, mișcarea ofensivă spre Câmpulung.

Subsectorul Căpitan Veleanu, deasemenea, se întărește cu comp. 1 din Reg. 7 Inf., dându-i-se misiune, ca după reușita atacului subsectorului din dreapta, să atace pe inamic în flanc și spate.

Pentru atacul poziției inamice din subsectorul „Căpitan Teodorian,” se hotărăște ca două companii și o secție mitralieră să atace de front; două companii să facă învăluirea la dreapta; o companie, două plotoane și una secție mitraliere, învăluirea la stânga, deoarece poziția ocupată de inamic se preta acestei mișcări.

În rezerva sectorului, se găseau două plotoane.

În zorii zilei de 14 Octombrie, cam pe la ora 4,30, în timp ce companiile însărcinate cu atacul de front fixează inamicul printr'un foc viu, companiile însărcinate cu atacul învăluitoare, ajutate de focul mitralierelor, atacă cu toată vigoarea și în câteva salturi cade în flancul stâng al poziției inamice.

Rezervele trupelor inamice pornesc la contra atac și urmează o luptă crâncenă la baionetă.

Comandantul subsectorului — Căpitan Teodorian — dă ordin corniștilor să sune atacul și să pornească atacul de front.

Se dau patru atacuri la baionetă, pe care inamicul le primește. Ai noștri, mai iuși, derutează pe inamic, care epuizându-și rezervele și având pierderi mari, încep să se retragă în dezordine.

Câmpul de luptă era plin de morți și răniți de ambele părți. Lupta a fost câștigată de ai noștri.

Pe pozițiile cucerite, trupele noastre au capturat un ofițer, un cadet și peste 130 prizonieri, 3 mitraliere, un tun de tranșee de 37 mm. și numeroase munițiuni de război (arme și cartușe, etc.).

Atacul executat de subsectorul din dreapta, nu a fost precedat de artilerie, întrucât inamicul nu avusese timpul să se organizeze prea bine și regimentul nostru, în atacul ce a dat, a urmărit surprinderea dușmanului.

Artileria a intrat în acțiune pe la ora 8 a. m.,

după ce se cucerise primele tranșee, cu scopul de a împiedeca intervenția rezervelor inamice.

Tragerea artileriei noastre, a fost condusă de data aceasta de regiment, stabilindu-se o legătură telefonică, care ne-a permis o bună comunicație.

Fiind vorba de legături telefonice, trebuie să remarc faptul că, deosebit de materialul telefonic, pe care-l avea regimentul (2 telefoane și 2 km. cablu) în noaptea de 13/14 Octombrie, a mai primit dela Div. 22-a încă două telefoane și 4 km. cablu, care au permis să se facă un minimum de legături telefonice.

Legătura noastră telefonică în această luptă este următoarea :

- Legătura între regiment și subsectoare.
- Legătura cu un observator al infanteriei.
- Legătura cu artileria.
- Legătura cu comandamentul superior.

Legătura era simplă, totuși ea constituia cel mai mare progres realizat în războiul nostru, până la această dată.

Pentru prima oară facem uz de observatori, (ofițerul adjut. al subsectorului Cpt. Teodorian) cu ajutorul căror se transmiteau artileriei, nevoile infanteriei.

Observatorul ce-l aveam și care ne ținea la curent, atât cu mișcarea inamicului cât și cu eficacitatea focurilor artileriei noastre, a făcut ca efectul tragerilor artileriei să fie din cele mai remarcabile, iar pierderile inamicului foarte mari.

În această situație, subsectorul Cpt. Teodorian împinge pe inamic, trecând peste toate obstacolele ce-i stau în care, punând stăpânire pe cota 865.

În timpul atacului subsectorului din dreapta, detașamentul, compus din comp. 11 din Reg. 68 Inf., cu un ploton din comp. 10 din Reg. 68 Inf., întărit cu comp. 3-a din Reg. 7 Inf., sub comanda Cpt. Veleanu, Comand. subsectorului din centru, înaintând pe partea de Vest a Văii Bughița, cade în flancul și spatele inamicului, ce era în retragere, producându-i pierderi foarte mari și o completă derută.

În acțiunea condusă personal de Căpitanul Veleanu Cr., Comandantul subsectorului din centru, cad în mâinile noastre mai bine de 120 prizonieri, între cari și un ofițer; două mitraliere, un tun de tranșee de 37 mm., peste 150 arme și mult material de război.

Ceiace ne-a bucurat mai mult, era materialul telefonic capturat, de care aveam foarte mare nevoie și de care chiar în timpul luptei s'a făcut uz; lipsa de legătură, mai ales în operațiunile noastre în munți, era foarte simțită.

Deasemenea prin îngrijir a Div. 12-a, Căpitanul Dobre Paraschiv, Comand. Comp. de mitraliere al Div., organizează imediat o unitate specială compusă din mitralierele și tunurile de 37 mm. capturate, cari au fost întrebuințate chiar în timpul luptelor, contra inamicului.

În acțiunea atât de îndrăzneată și energică a subsectorului din centru, cade greu rănit comandantul comp. 11 din Reg. 68 Inf., Sub. Locot. de rezervă (chemat temporal) Constantin Dumitru.

Un glonț blestemat și croiește drumul prin tâmplesle lui, răpindu-i vederea. Este dus la spital, complet conștient și cu speranța că-i va reveni vederea. Zadarnice au fost însă îngrijirile!

Sub Locot Constantin
Dumitru

După câteva zile, am primit vestea morții lui, odată cu câteva scrisori dictate de el la spital și adresate camarazilor.

Iubea cariera de ostaș din profundă convingere, fapt pentru care a îmbrățișat-o, părăsind o altă situație frumoasă, deja făcută.

A dovedit în timpul celor doi ani, cât fusese chemat temporal, că este un excelent ofițer, cu multă pricepere și destoinicie.

În luptele la care a luat parte cu Reg. 68 Inf., s'a distins printre camarazi, dând dovadă de un suflet ales de bun român.

În subsectorul „Cpt. Teodorian“, pierderile fiind simțitoare, se trimite delă rezerva regimentului comp. 7-a din Reg. 68 Inf. comandată de Sub Lt. Cealac Vasile.

Imediat după sosirea companiei pe front, se hotărăște reluarea mișcării ofensive.

La cota 800, inamicul încearcă să opună rezistență, terenul fiindu-i favorabil. Căpitanul Teodorian I. organizează atunci cucerirea acestei poziții, atacând de front cu compania 7-a din Reg. 68 Inf., iar cu celelalte companii trebuind să învăluind dreapta și stânga inamicului astfel :

Cu compania 2-a din Reg. 76 Inf. învăluirea stânzei inamicului ; iar cu comp. 2-a din Reg. 68 Inf. și una companie din Reg. 36 Inf. învăluirea dreptei.

Celelalte companii, urmau să se reconstituiască și să formeze rezerva de subsector.

La pronunțarea atacului, inamicul simțindu-se inferior, s'a retras ; compania de rezervă a ocupat cota ; organizând-o.

La ora 1 d. a. se dă ordin Căpitanului Teodorian I., să înainteze spre Dealul Pojorâta, pentru a-l ocupa, în care scop i se mai trimite și compania 1/R. 68 Inf.

La ora 3,30 d. a. se începe atacul, pentru cucerirea dealului Pojorita.

Trupele noastre, reușesc să mai înainteze circa 500 metri, terenul era descoperit și supus focurilor artileriei și infanteriei inamice.

Poziția inamică se preta foarte bine unei rezistențe și focurile inamice opresc înaintarea noastră.

În timpul acțiunii noastre, trupele din sectorul din stânga (Lerești) pornesc și ele acțiunea ofensivă.

Artileria inamică, observând înaintarea trupelor din sectorul Lerești, deschide un foc violent asupra lor și asupra trupelor noastre. Neputându-se face o coordonare în înaintare, s'a ordonat oprirea și organizarea pe cota 800.

În subsectorul din stânga Cpt. Negulescu Gh. inamicul ce a fost semnalat în ajun în forță aproximativ un batalion, a încercat să atace cu elementele înaintate, pozițiunea noastră, de pe Dealul Cloțca, Nord—Albești.

Atacul inamic, mai mult demonstrativ, a început la ora 8 a. m. și a durat până la ora 4 d. a.

Printr'o acțiune de foc a trupelor noastre din acel subsector și datorită sprijinului artileriei, atacul inamicului a fost respins cu pierderi destul de serioase pentru el.

Conduita trupelor, ce au luat parte în luptele pentru oprirea inamicului de a ocupa Câmpulungul, a fost excelentă și mai presus de orice așteptare.

Spiritul de sacrificiu și hotărîrea neînfricată de a lupta, a trupelor noastre, în întreg sectorul Câmpulungului, a fost remarcabilă și eroică.

Orice metru de pământ scump al țării a fost apărat cu valuri de sânge și cu sacrificii impresionante.

Inamicul a simțit îndeajuns această oțelire sufletească a ostașului român, căci multe jertfe a semănat prin munții minunați ce împodobesc această pitorească regiune, neaoș românească.

Legătura între trupele de infanterie și artilerie și legătura acestora cu posturile de comandă, a fost pentru prima oară realizată și datorită ei s'a putut informa Comandamentul la timp; iar regimentul a putut lua măsurile dictate de împrejurări.

În cursul nopții de 14/15 Octombrie 1916, s'au luat măsuri pentru instalarea avantposturilor de luptă în modul următor :

In subsectorul „Cpt. Teodorian“ comp. 1/R. 68 I. împinge la 600 metri Nord cota 800, un serviciu de siguranță supraveghind zona : valea Târgului—valea Bughița.

Comp. 7/R. 68 I. dă două posturi de subofițeri : unul pentru a supraveghea valea Bughița și a face legătura cu Detașamentul Cpt. Veleanu Cr. ; iar al doilea pe valea Târgului, pentru a supraveghea valea și a face legătura cu trupele din dreapta.

Comp. 1/R. 68 Inf. care forma avantposturile, primește ordin să facă lucrări de sapă pentru garda mare și posturile mici.

Trupele ce ocupau cota 800, erau gata ca la primul semnal, să poată interveni.

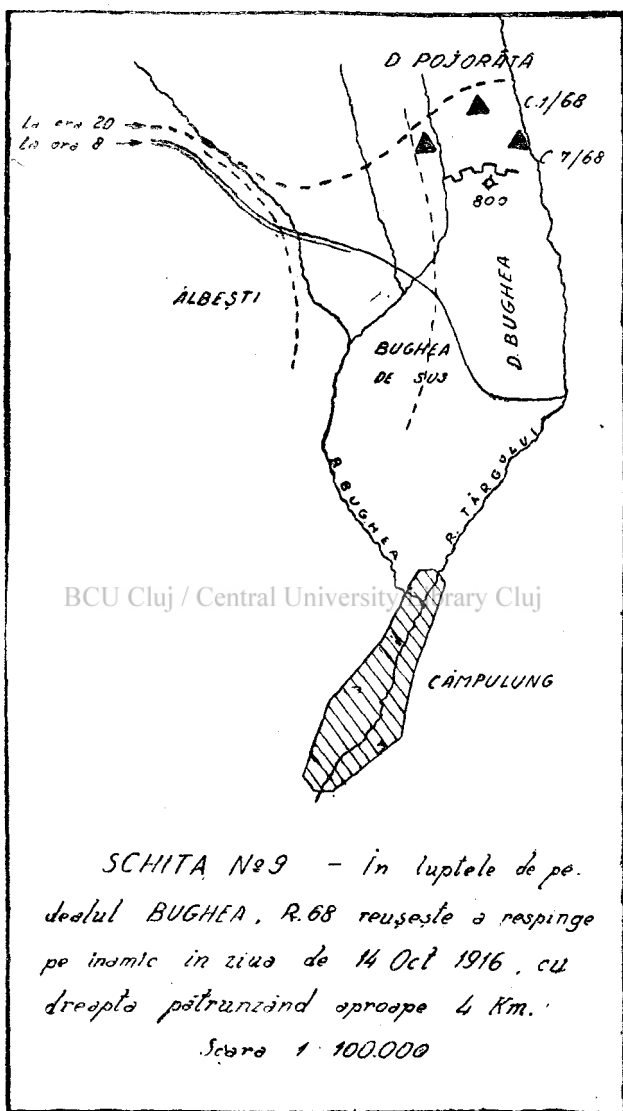
Rezervele dinapoia cotei erau deasemenea pregătite pentru orice eventualitate.

Celelalte subsectoare, au luat aceleași măsuri de siguranță.

Ziua de 14 Octombrie se încheiase cu completa is-

bândă a trupelor noastre, cari au reușit să respingă inamicul mai bine de 4 km. înapoi.

În dimineața de 15 Octombrie, pe câmpul de luptă,

au fost găsiți peste 250 morți inamici care au fost îngropați.

Răniții mai greu, ce nu au putut fi luați de inamic în retragere, au fost evacuați și transportați la spitalele noastre din interior.

Cu acest prilej, s'au capturat mai bine de 350 de prizonieri, între cari 3 ofițeri și un cadet; 5 mitraliere, 2 tunuri de tranșee de 37 mm., peste 400 de arme, muniții, etc.

În cursul zilei de 14 Octombrie, în legătură cu luptele dela Măgura, inamicul atacând la Lerești ajunge până în dreptul cotei 800.

În ziua de 15 Octombrie, Comandamentul Grupului de Divizii, ia măsuri pentru continuarea mișcării ofensive în scopul respingerii inamicului în munți.

Trupele sectorului, în dimineața zilei de 15 Octombrie, au în stăpânire poziția Nord de cota 800, făcând legătură cu trupele sect. Col. Robescu la Lerești la înălțimea Bisericei,—Sud cota 887, urmând apoi pe dealul Feriga (în formă de arc cu coordonatele spre Sud)—dealul Cârjanului,—cota 914,—cota 864,—dealul Cărbunarul—Mare, Cărbunarul Mic.

Pentru a veni în ajutorul trupelor dela Lerești și pentru a ne asigura dreapta de vreo surpriză de întoarcere, prima acțiune din dimineața de 15 Octombrie a fost aceea de a face o mișcare în flancul inamic, pentru ca să înlesnim aruncarea inamicului din Lerești.

În acest scop, Căpitanul Teodorian — Comandantul subsectorului din dreapta—primește ordin ca, două companii și una secție de mitraliere, să cadă în flancul și spatele inamicului din Lerești.

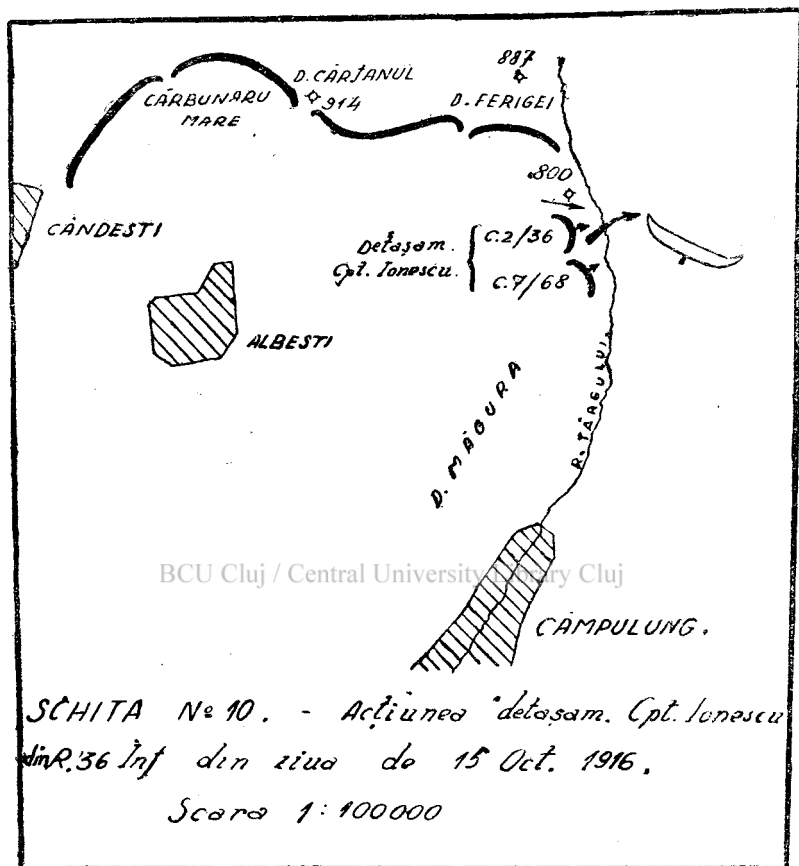
Detașamentul însărcinat cu această misiune, e compus din comp. 7/R. 68 Inf., una companie din Reg. 36 Inf. și o secție mitraliere, sub ordinele Căpitanului Ionescu, din Reg. 36 Inf.

Acțiunea de foc a trupelor sectorului Lerești și acțiunea de flanc a detașamentului Căpitanului Ionescu din sectorul Măgura, urmărea respingerea inamicului din Lerești și prin aceasta, înlesnirea operațiunilor viitoare ale sectorului nostru.

Inamicul fiind bine organizat în Lerești, acțiunea noastră a durat aproape toată ziua de 15 Octombrie.

În restul sectorului R. Târgului—Albești, în cursul acestei zile, nu au avut loc operațiuni importante, afară

de subsectorul din stânga „Căpitan Negulescu“, unde s'au făcut oarecari rectificări, pentru ocuparea pozițiilor, la care inamicul a reacționat slab.

ȘCHITA № 10. - Acțiunea detașam. Cpt. Ionescu din R. 36 înf din ziua de 15 Oct. 1916.

Scara 1:100000

În cursul nopții de 15/16 Octombrie se iau deasemenea măsuri de siguranță pe întreg sectorul, pentru a feri trupele de vre'o surprindere.

În dimineața de 16 Octombrie se ordonă ca :

— Subsectorul „Căpitan Teodorian“ să trimită comp. 4-a, și un ploton mitr. care să înainteze în direcția —cotelor 887—732—Dealul Pojorîta pentru a respinge trupele inamice dela Pojorîta și apoi să cadă în spatele trupelor din Lerești.

— Susectorul „Căpitan Veleanu Cristofor“ să con-

stitue un detașament de trei companii, care să sprijine flancul stâng al detașamentului Căpitan Teodorian I., cu misiunea de a învălui mai pe la Nord pe inamic, pentru a-i cădea în spate; o companie rămânând pe poziție la Sud, cota 887.

— *Subsectorul „Căpitan Negulescu”*, cu compania 2-a să asigure stânga, contra vreunei amenințări dinspre muntele Lalu și la rigoare să poată să se constituie ca rezervă, la aripa stângă, păstrând și o companie la Albești.

Din trupele rămase disponibile, să se constituie o rezervă de două companii la N. W. de Câmpulung, în apropiere de fabrica de hârtie și la Bughea de Sus.

În cursul zilei de 15 și noaptea de 15/16 Oct. inamicul primind întăriri, s'a organizat solid pe pozițiile ce ocupa.

Detașamentul constituit din subsectorul „Căpitan Teodorian” pornește la atac la ora 8.30 a. m.

În fața poziției la cota 887, inamicul organizase un baraj puternic de foc, din care cauză detașamentul e silit a se opri.

Trupele noastre se reconstituiesc și la ora 12.30 d. a. atacă din nou pe inamic la cota 887 cu trei companii în linia întâia și una în rezervă înapoia dreptei.

Intr'un salt formidabil, cu tot focul ucigător, trupele noastre pun stăpânire pe prima linie inamică, pe care o ocupă.

În timpul acestui atac, Căpitanul Teodorian I., care conducea în persoană acțiunea detașamentului de atac din subsectorul său, este lovit în piept de un glonte inamic.

Ținea cu orice preț să rămână la postul său de onoare, dar rana era așa de grea, încât era cu neputință să mai rămână pe front.

La postul de comandă al Colonelului Melecca Gh., știrea rănirii Căpitanului Teodorian I. ne-a umplut sufletele de durere. Deși era sub ordinele Col. Melecca Gh. numai de 4 zile, puține ca număr, dar fructuoase prin acțiuni pline de succes în lupte grele, Căpitanul Teodorian I. căpătase încrederea desăvârșită a șefului.

Energia cu care a condus companiile ce au fost puse

sub comanda sa la atac, calmul și sângele rece cu care lua hotărârile în luptă și pagina frumoasă scrisă în istoricul Regimentului 68 Inf. în ziua de 14 Octombrie, constituie un titlu de glorie pentru bravul ofițer.

Deși grav rănit, înainte de a fi ridicat și dus la postul de prim ajutor, are grija de a încredința comanda Căpitanului Ionescu din Reg. 36 Inf., cel mai vechi în grad dintre ofițerii detașamentului.

Fatalitatea face ca tot în timpul luptei, pentru cucerirea dealului Pojorita, să cadă rănit Locotenentul Dobrescu și Sub. Lt. de rezervă Vasilescu Vasile, învățător, Comand. al Plot. 1 din comp. 7/R. 68 Inf.

Sub. Lt. Vasilescu V. fiind grav rănit în abdomen, moare în timpul transportului spre spital, lăsând un gol neșters în sufletele camarazilor, care îl aprecia și îl iubea.

. Pierderile erau destul de simțite și în rândurile trupei.

Fiecare petec de pământ e stropit din abundență cu sânge și acoperit cu trupurile dragi ale celor care au știut să moară ca eroi și români.

În urma cuceririi primei tranșee dela cota 887, situația detașamentului din dreapta era următoarea :

Trei companii din linia întâia, în luptă cu inamicul pe dealul Pojorita și o companie înapoia dreptei în rezervă.

Inamicul e solid organizat. O acțiune izolată și fără un sprijin de artilerie, fiind greu de realizat, primim ordin să ne întărim pe pozițiile cucerite.

Prin înaintarea detașamentului, sectorul capătă un front în linie dreaptă, astfel :

Piscul Pojorita 1000 m. Nord cota 887 — Dealul Ferigei,—Dealul Cârjanului—Cărbunaru Mare.

Detașamentele „Căpitan Veleanu“ și „Căpitan Negulescu“ nu au avut acțiuni cari să fie relevate.

În ziua de 17 Octombrie, s'a încercat din nou respingerea inamicului spre cota 965. Inamicul se întărise puternic și pentru a economisi forțele, Comand. dă ordin ca trupele noastre să se organizeze pe pozițiile cucerite.

În timpul luptelor dela 13—17 Octombrie, numai Reg. 68 Inf. a avut următoarele pierderi în ofițeri și trupă, du-

feros și greu simțite prin golurile pe care le lăsau în rândurile noastre :

Morți: *Sub. Lt. de rez. Vasilescu Vasile*, C-tul Plot. 1 din comp. 7, la Pojorîta în ziua de 16 Octombrie.

Sub. Lt. chemat temporal Constantin D., C-tul Comp. 11, la 14 Oct. la cucerirea Dealului Măgura.

Ofițeri răniți: *Lt. activ Măleanu Gh.*, Comand. Comp. 4, în ziua de 13 Oct. în lupta dela cota 889.

Lt. activ Dobrescu Gh., Comand. Comp. 2, în ziua de 16 Oct. la cucerirea Dealului Pojorîta.

Sub. Lt. rez. Cristea Mucenic din Comp. 1, în ziua de 15 Oct. la cucerirea Dealului Măgura.

Sub. Lt. rez. Popa Petre, Cdt. de Plot. din Comp. 1, rănit în ziua de 10 Oct. la cucerirea Dealului Strâmba în sectorul Lerești.

Sub. Lt. activ Cristescu Ioan, Comand Comp. 8-a, în ziua de 13 Oct. în sectorul Lerești.

Dispăruți: *Sub. Lt. rez. Marinescu Matei* din Comp. 4-a, dispărut în luptele dela Măgura din 13 Oct. 1916.

Sub. Lt. rez. Vasilescu Gh., idem.

Morți: 1 plutonier, 2 sergenți, 7 caporali și 14 soldați.

Trupă răniți: 3 plutonieri, 16 sergenți, 34 caporali și 273 soldați.

Dispăruți: 2 plutonieri, 2 sergenți, 4 caporali și 64 soldați.

În urma luptelor dela Măgura din zilele de 13, 14 și 15 Octombrie 1916, Comandantul Grupului de Divizii Nămăești, pentru a recompensa trupele cari au luat parte la acțiunea de apărare a Câmpulungului, a dat ordinul de zi Nr. 6 de mai jos, care evidențiază contribuția Reg. 68 Inf. în această acțiune.

ORDIN DE ZI Nr. 6 DIN 16 OCTOMBRIE 1916

„Situția critică în care erau trupele sectorului din centru și dela West de Lerești, prin retragerea nemotivată

a unor trupe, care nu au fost la înălțimea datoriei lor, pentru a disputa pas cu pas terenul ce apărau în sectorul dintre Ageșel și R. Târgului, au înlesnit pătrunderea inamicului spre mahalaua Bughea și ocuparea Măgurei, **creind o situație, care ar fi putut compromite și avea urmări dureroase pentru apărarea generală a poziției dela Câmpulung.**

Această situație a hotărât Comandamentul de Grup, de a lua măsuri grabnice și a hotărî un contraatac viguros în noaptea de 13/14 Octombrie, cu trupe din Reg. 68 Inf., 7 Prahova, 76 și 36 Infanterie.

Succesul dobândit de Colonelul Melecca însărcinat cu conducerea acestui atac., asupra Dealului Măgura și Dealul Bughea, se datorește energiei și legăturii strânse ce a păstrat în timpul luptei, între acțiunea infanteriei și artileriei, care prin concursul său atât de eficace și de inteligent, condus de comandanții unităților de artilerie, a ținut în respect și a pricinuit pierderi enorme adversarului nostru.

Se mai datorește deasemenea rezistenței îndârjite cu care au fost respinse atacurile inamicului de către trupele de pe frontul subsectorului Lt. Col. Calotescu C. și Caracaș și a subsectorului Generalului Vișoreanu și Colonelului Foișoreanu, contribuind astfel la atingerea scopului urmărit.

Adânc recunoscător bravilor mei ofițeri și soldați din acest Comandament, care în aceste împrejurări s'au condus atât de bine, aduc viile mele mulțumiri Comandantului Diviziei 22-a, ofițerilor de Stat Major din acest Comandament și celor din Comandamentul Div. 12-a cari mă secondează, cu atâta pricepere și devotament, vitejilor din Regimentele 68, 7, 36 și 76 Infanterie, cari au luptat pe Dealul Măgura și Dealul Bughea și bateriilor din grupul comandat de Maior Stoianovici, 1 și 3/R. 10 Art. și 3, 4/R. 11 Art.

Grupului de baterii comandat de Maior Puiu compus din bateriile 1/R. 10 Art., 1, 2, 6/R. 11 Art., 5/R. 21 Art., bateriei obuziere 105 (Domnul Căpitan Pârvulescu).

Grupului de baterii comandat de Maior Bodnăreanu

compus din bateria de obuziere grele 150 (Domnul Cpt. Cica), Divizionul Domnului Căpitan Dinescu cu bateriile 2 și 4/R. 22 Art.

Domnului Căpitan Zănescu C-tul bateriei de tunuri lungi de 105, Domnului Căpitan Leonti și secției din bateria Domnului Căpitan Popescu (Reg. 22 Art.) de pe vârful Fetei.

Aduc deasemenea viile mele mulțumiri comandanților de sectoare și detașamente, comand. artileriei și ofițerilor ce au condus diferite unități, care prin bravura și devotamentul ce au desfășurat în timpul luptei, au îngrozit pe dușmani, silindu-i să se retragă în dezordine și să lase în mâinile noastre peste 400 prizonieri, 5 mitraliere, 2 tunuri și munițiuni de război.

Comandanții de Divizii vor aduce acest ordin la cunoștința tuturor, pentru a se ști că cei ce-și fac datoria pe câmpul de luptă, merită cinstea și recunoștința noastră a tuturor și mai presus de toate a Țării și neamului, pentru a cărui cauză sfântă luptăm cu toții.

Domnii Comandanți îmi vor propune pe ofițerii, građații și trupa ce s'au distins în această luptă“.

.....
Dat azi 15 Octombrie 1916 la Câmpulung.

Comandantul Grupului de Divizii **General (ss) Găiseanu**

După victoria obținută în luptele din zilele de 14, 15 și 16 Octombrie, Comandamentul român, dându-și seama că ar fi inutile alte încercări de atac, dă ordin pentru organizarea poziției cucerite.

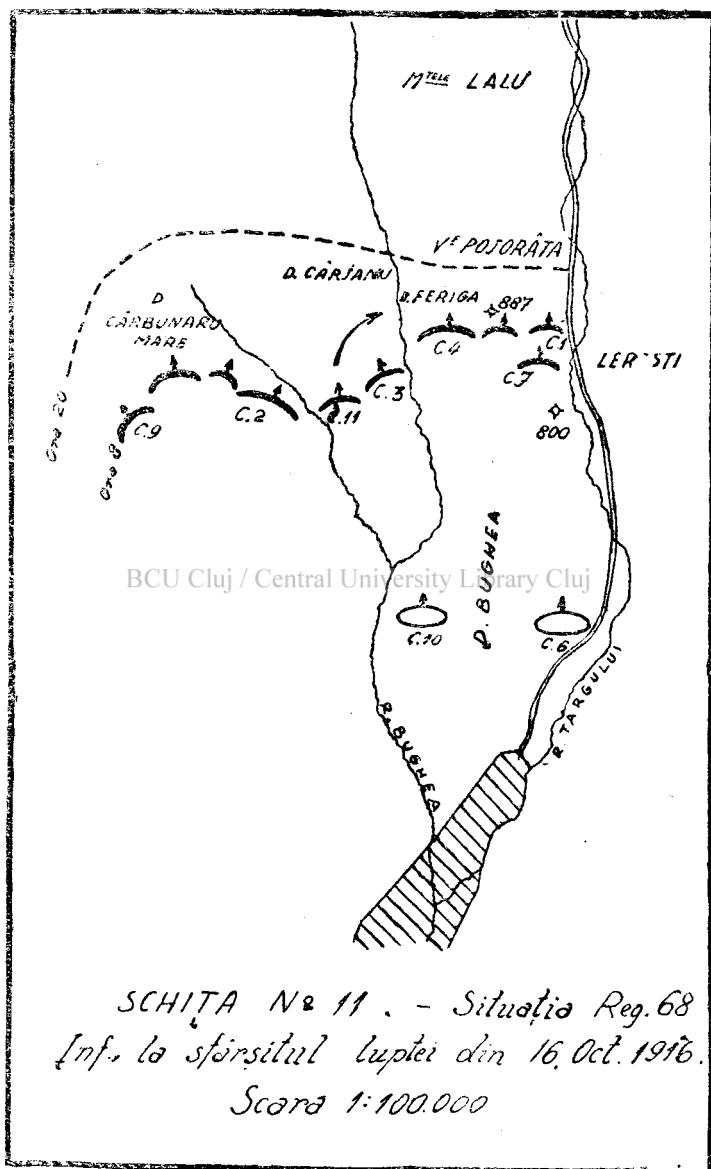
Chiar în ziua de 17 s'au început lucrări pasagere cu profit normal, înaintea cărora s'au instalat rețelele de sârmă.

Profitând de o ceață deasă, unitățile de pe Dealul Feriga, s'au putut apropia de inamic la circa 50—60 metri unde s'au organizat la teren.

Îmi reamintesc de declarația prizonierilor, cari îmi arătau ce dezastruos efect a avut asupra lor înfrângerea dela Câmpulung.

În general moralul trupelor inamice și în special cel

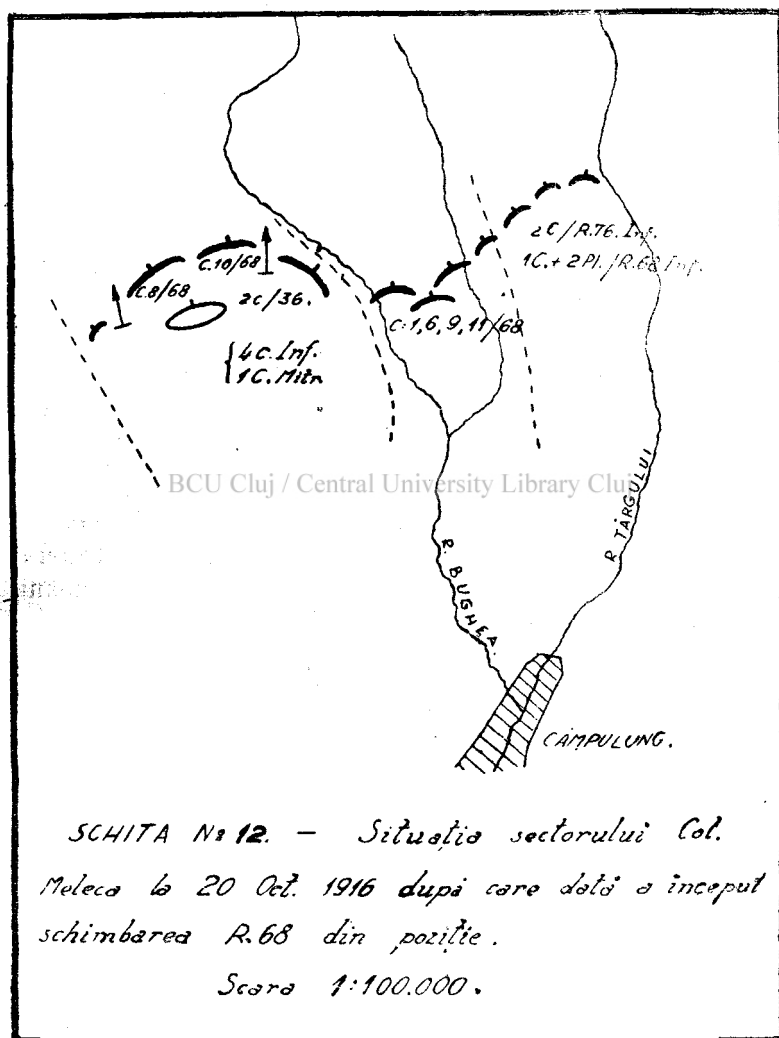
al trupelor Austro-Ungare, era atât de slab, încât mai multe unități constituite în fața sectorului nostru intenționau să se predea.

Comandamentul inamic prinzând de veste, a înlocuit pe alocuri aceste trupe cu Divizia 12-a Bavareză.

In ziua de 18 Oct. regimentul primește dela P. S. un număr de 400 oameni, pentru a se completa pierderile.

In ziua de 19 Octombrie, Generalul Cotescu Comandantul Corpului II Armată, ia comanda Grupului de Div. Nămăești.

*SCHITA Nr 12. - Situația sectorului Col. Meleca la 20 Oct. 1916 după care s-a început schimbarea R. 68 din poziție.
Scara 1:100.000.*

In zilele următoare, au loc diferite schimbări de unități, pentru reconstituirea unităților astfel :

— În ziua de 30 Oct. vine la regiment comp. 8/R. 68 Inf. ce a luptat în sectorul Lerești—Voinești.

Cu această unitate se înlocuiește comp. 6 și 7 din Reg. 68 Inf., cari au suferit pierderi simțitoare în cursul luptelor și cari trec în rezerva regimentului.

— Cele două companii din Reg. 58 dela Albești și Bughea se schimbă, înlocuindu-se cu unități constituite din cei veniți dela P. S.

EVENIMENTE :

— Un atac inamic în subsectorul din centru este respins, fără a da loc la operațiuni importante.

— Comp. 2 și 4 fiind trimise la Suslănești și mai făcându-se și alte diferite schimbări, dispozitivul trupei la această dată era următorul :

In subsectorul dreapta „Căpitan Ionescu“ Comp. 8, 10, Comp. Mitr. a Reg. 68 Inf. și două companii din Reg. 36 Inf.

In subsectorul din centru „Căpitan Veleanu“ Comp. 1, Pl. 1 și 2 din Comp. 3, Companiile 6, 9 și 11 din Reg. 68 Inf.

In subsectorul stânga „Căpitan Negulescu Gh.“ o companie din detașamentul venit dela partea sedentară, Pl. 3 din Comp. 3, Pl. 1 din Comp. 7-a și două companii din Reg. 76 Inf.

În noaptea de 21/22 Octombrie 1916 trupele din subsectorul „Căpitan Negulescu Gh.“ sunt schimbate de către Bat. IV din Reg. 9 Inf. de sub comanda Căpitanului Coșereanu.

Înainte de a se începe schimbarea trupelor, inamicul încearcă un atac la stânga subsectorului, care însă a fost respins.

Unitățile din Reg. 68 Inf. sub comanda Căpitanului Negulescu Gh., după efectuarea înlocuirii, s'au îndreptat spre Mateiaș.

În cursul nopții de 22/23 Octombrie un batalion din Reg. 17/19 Inf. înlocuiește companiile din Reg. 36 Inf., din subsectorul „Cpt. Ionescu“.

Pe întreg frontul, în tot acest timp, se lucrează cu multă febrilitate la organizarea poziției.

Având în vedere că inamicul în subsectorul din stânga nu era activ, și pentru a se câștiga teren și pozițiuni bune, în ziua de 24 Octombrie în acest subsector s'a ordonat ocuparea dealului Toacă. O companie din Bat. IV/Reg. 9 Inf. a fost trimisă să ocupe dealul Plesnitoarea cota 1181. Aceste operațiuni executate în subsectorul din stânga (Cpt. Coșereanu) s'a executat fără pierderi.

Toată acțiunea inamicului s'a mărginit la focuri de artilerie și infanterie.

În vederea asigurării stânzei, comandantul sectorului, Colonel Melecca, hotărăște ca compania 7-a din Reg. 68 Inf., ce se afla în rezerva sectorului să treacă în rezerva sectorului „Cpt. Coșereanu“, retrăgând la rezerva sectorului compania 8-a din Reg. 68 Inf., din subsectorul din dreapta „Cpt. Ionescu“.

În același timp, pentru a se da și o putere de foc mai mare subsectorului din stânga, se pune la dispoziția Bat. IV din Reg. 9 Inf. o secție de tunuri de 53 mm., care a fost instalată pe Dealul Plesnitoarea.

Acțiunea inamicului, pe întreg frontul sectorului, s'a manifestat prin slab bombardament de artilerie și schimb de focuri între posturile noastre înaintate.

În cursul zilei de 26 Octombrie, conform ordinului Grupului de Divizii, se retrag din sectorul Râul Târgului—Albești, companiile 7 și 8 din Reg. 68 Inf., cu ordin de a se duce în sectorul Nămăești, pentru a schimba pe front, parte din trupele Reg. 7 Inf., punându-se sub ordinele Colonelului Caracaș, Comandantul aceluia sector.

Inamicul după înfrângerea suferită în sectorul R. Târgului—Albești, din ziua de 17 Oct. nu a mai întreprins nici o acțiune ofensivă în acest sector.

În ziua de 26 Oct. însă, posturile noastre înaintate, au putut prinde o patrulă de 5 germani spre Valea Bratia—Valea Albeștilor, care făcea parte din Reg. 28 Inf. al Div. 12 germană.

Prezența acestor patrule, indică intențiunea inamicului de a învălui stânga noastră, spre Albești—Cândești.

Comandamentul trupelor române, — deși acțiunea ina-

micului era neînsemnată spre stânga, — întărește acest sector.

În zilele de 26 și 27 Oct. Comand. român trimite mai multe recunoașteri de cavalerie spre flancul stâng, care au dat următoarea informație :

„Inamicul ocupă dealul Caprii cu observatori și posturi tari de aproximativ 8—10 oameni“.

„Artileria inamică semnalată pe muntele Lalu“.

La această dată nu era un serviciu organizat de informațiuni la regiment și nu se cunoaștea așa cum ar fi fost necesar, situația inamicului.

Numai la eșalonul divizie, era organizat un serviciu de informațiuni și nici acela desăvârșit.

Informațiunile se căpătau prin luptă, astfel că se evidenția din zi în zi necesitatea unui serviciu de informațiuni chiar la unitățile mici.

Poate pentru aceste motive d. General Razu, Comandantul Diviziei 22, a fost neîncetat cu ochii în mijlocul trupelor. Am convingerea că tot timpul cât a durat acțiunea nu s'a odihnit. Nu mi s'a întâmplat nicio dată ca, voind să transmit un raport la Divizie, să nu fie personal la telefon. Primea rapoartele și da ordinele dictate de situație.

Avându-se în vedere împărțirea sectoarelor și cum Divizia 22-a avea sectorul din stânga, iar Divizia 12-a cel din dreapta—limita sectoarelor fiind valea Argeșului — Comandantul Grupului de Divizii Nămăești, în ziua de 26 Octombrie, dă ordin ca sectorul Râul Târgului-Albești să fie predat Locot. Col. Stamate, urmând ca în noaptea de 28/29 Octombrie unitățile Reg. 68 Inf. încă aflate în acel sector să fie schimbate de unități din Divizia 22-a.

Reg. 68 Inf. era destinat a ocupa pozițiile dela Mateiaș, schimbând unitățile Reg. 7 Inf. din acel sector.

Cu toate încercările Grupului de Divizie Nămăești și în special ale Comandantului Diviziei 12-a, General Găiseanu Traian, până în ziua de 29 Octombrie, încă nu s'a parvenit a se retrage toate unitățile Reg. 68 Inf. din sectorul Râul Târgului-Albești.

Reg. 68 Inf., în seara de 28/29 Oct. 1916 era dispus după cum urmează :

La Mateiaș (sector care după planul de apărare trebuie ocupat de Reg. 68 Inf.).

Comp. 2, 4, 7, 8 și 10 în rezervă, la Sud de Mateiaș, gata să schimbe trupele Diviziei 22-a Inf. (Reg. 7 și 32 Inf. ce ocupau acea poziție).

În sectorul Reg. 60 Inf. (la Lunca Gârlei) comp. 5-a din Reg. 68 Inf. aștepta înlocuirea pentru a veni la regiment.

În sectorul Râul Târgului-Albești, comp. 3 și 6 din Reg. 68 Inf. pe dealul Feriga, aveau ordinul de a menține legătură pentru stabilirea legăturii cu Bat. IV/Reg. 9 Inf. (Cpt Coșereanu) și subsectorul Râul Târgului-Albești.

— Comp. 1, 9, 11, 12 și Compania Mitr. în subsectorul „Cpt. Ionescu“.

Toate unitățile din Reg. 68 Inf, puse sub ordinele Căpitanului Veleanu, aveau ordin de a fi schimbate în cursul nopții de 28/29 Octombrie.

Spre dimineața de 29 Oct., comp. 1, 9, 12 și Comp. Mitr., fiind înlocuite cu trupe din Div. 22, se adună la Sud de Mahalaua Măgura, în vederea deplasării spre Mateiaș, când forțe superioare inamice, își fac apariția la dreapta sectorului.

Comandamentul român, prevăzând o acțiune la aripa stângă, reține aceste companii devenite disponibile din Reg. 68 Inf. din rezerva sectorului.

Regimentul nostru, era răspândit pretutindeni, după împrejurări.

Colonelul Melecca, Comandantul regimentului, fiind bolnav, i se aprobă o învoire pentru câteva zile să plece la București, în care timp comanda regimentului se încredințează provizoriu Maiorului Budeanu Anatol din Reg. 62 Inf., un distins ofițer, care deține comanda tot timpul operațiunilor regimentului la C.-Lung.

Situația în ziua de 29 Octombrie, ora 4 d. m. devine serioasă, pentru sectorul Albești-Cândești.

Inamicul atacând Bat. IV din Reg. 9 Inf. reușește a pune stăpânire pe primele linii.

Rezistența opusă de acel batal., a fost insuficientă energii cu care ataca inamicul.

Pierderile batalionului sunt destul de serioase, căzând în luptă o mare parte din ofițeri. După câte îmi amintesc, printre cei căzuți, a fost însuși Comandantul Batalionului și Locot. Cepleanu, ambii ofițeri de valoare.

Trupa lipsită de ofițeri și cu un moral scăzut, cedează terenul.

În această situație, Căpitanul Veleanu Cristofor, primește ordin la ora 4 d. a., ca, cu două companii și o companie mitr. să înainteze și să oprească înaintarea inamicului. Se dau lupte serioase fără rezultat, iar la ora 5—5.30 d. a. au fost trimise cu aceiași misiune și celelalte două companii din Reg. 68 Inf. ce rămăseseră în rezervă.

Batalionul Cpt. Veleanu (comp. 1, 9, 11, 12 și comp. mitralieră) înaintează luptând și reușește a respinge pe dușman până la cota 903.

Spre seară, după depășirea cotei 903, Bat. prin înaintarea sa, face un eșind în frontul nostru.

Luptele continuă și în ziua de 30 Octombrie cu aceeași vigoare.

Contra atacurile inamicului, sunt respinse cu pierderi destul de serioase.

După cum am arătat mai sus, batalionul nostru prin înaintarea lui, a făcut un eșind în front, în golul lăsat de batalionul IV din Reg. 9 Inf.

În dreapta batal. nostru, erau fracțiuni din regimentele 36, 76 și 9 Infanterie. Inamicul prin atacurile date, observând frontul mai slab în sectorul ocupat de Reg. 36 76, 9 Infanterie, le atacă și sub presiunea lui, aceștia se retrag în desordine, descoperind astfel dreapta batal. nostru. Prin aceasta, se creiază batalionului Cpt. Negulescu o situație din cele mai critice, mai ales că inițial frontul batal. era într'un unghiu ofensiv.

În această situație, inamicul învăluie dreapta noastră și reușește a pune mâna pe Comand, Batalionului, Căpitanul Veleanu Cr., pe adjutantul acestuia, Sub. Lt. Stăn-

culescu și pe Sub. Lt. Georgescu C., cu un grup de soldați ce se aflau acolo.

Pe alocuri lupta ajunge la baionetă.

Sub. Lt. Dascălu N. din comp. 11 fiind înconjurat de inamic, opune o rezistență disperată, descărcând ultimele gloanțe din revolverul său în dușmani.

O lovitură puternică de pat de armă îl doboară la pământ, iar inamicul în înaintarea lui îl depășește.

Martorii oculari credeau că lovitura a fost mortală, fapt pentru care era considerat mort; ulterior se dovedește că fusese făcut prizonier.

În noaptea de 30/31 Octombrie unitățile din acest sector s'au reorganizat, ocupând pozițiile pe dealul Stănișoara cota 775, Pârlita cota 741. Companiile din Reg. 68 Inf., grupate sub comanda Maiorului Scurteanu din Reg. 68 Inf., au ocupat poziția la dreapta șoselei Albești-Cândești. Situația continuă a fi din cele mai îngrijorătoare.

Trupele Div. 12-a germană, având în primile rânduri Reg. 28 Inf., atacă cu furie trupele noastre.

Rămășițe din / unitățile Reg. 176 și 9 Inf., aflate la stânga noastră, lipsite de o comandă energică, cu moralul slab, părăsesc poziția, chiar în timpul când inamicul pregătea un nou atac prin artilerie.

Cam spre ora 4 d. a. situația batalionului devine foarte grea, prin descoperirea flancului drept, provocată prin retragerea oarecum nemotivată a trupelor din dreapta.

Inamicul pornește la atac, chiar prin spărtura făcută frontului, prin retragerea unității mai sus arătată.

Colonelul Lișcu Toma, Șeful de Stat Major al Div. XXII, venind a vedea situația la fața locului, personal în ploaia gloanțelor ia măsuri pentru restabilirea acesteia grele situații.

Compania de mitr., a Reg. 68

Inf., singura ce mai rămăsese, sub comanda Lt. Dan Vasile, a fost destinată pentru sacrificiul suprem. Lt. Dan Vasile

Locotenentul Dan Vasile

ia comanda liniei de luptă. Incercarea i-a fost fatală ; un glonte dușman, îl lovește în abdomen și cade greu rănit.

Fiind în primele linii de luptă, nu a putut fi imediat ridicat, deruta începe din nou și în ultimele clipe ale vieții lui, vede retrăgându-se trupele noastre, iar el își dă obștescul sfârșit pe pământul scump al patriei, căzut în mâinile dușmanului.

Spre seară, ultimele încercări de rezistență, au făcut ca dușmanul să nu fie în stare cu toate atacurile date, să-și atingă obiectivul ; întoarcerea stânger și ocuparea Câmpulungului.

Frontul pe care trupele noastre s'au oprit pentru o nouă rezistență în seara de 31 Oct., este marcat de linia :

— Sud Albești — urmând drumul care trece peste dealul Gruului — deasupra cotei 695 — Km 5 depe șoseaua județeană — Albești — Câmpulung — cota 632.

Batalionul nostru era la flancul stâng al frontului amic, călare pe șosea.

În zilele de 1, 2 și 3 Noembrie, batalionul nostru își menține cu eroism pozițiile ocupate, respingând cu pierderi serioase atacurile repetate ale inamicului.

Acțiunea inamicului nu era mai puțin viguroasă pe dealul Feriga, unde încă mai aveam companiile 3 și 6 din Reg. 68 Inf. și care în tot acest timp s'au comportat cât se poate de bine, respingând toate atacurile date de Reg. 15 Honvezi.

Bucuros că regimentul a putut rezista atacurilor disperate ale inamicului, dar și îndurerat de pierderile încercate, am pus în curent pe Col. Melecca, al cărui adjutant eram, printr'o scrisoare, despre acest episod plin de glorie, dar și de tragedie, al batalionului 3.

Acelaș curier ce a adus scrisoarea Colonelului meu la București, mi-a adus răspunsul, care pentru mine a fost și va constitui totdeauna o prețioasă amintire, pe care doresc a o face cunoscută în această descriere a luptelor dela Măgura, pentru a evidenția cum Col. Melecca își iubea țara, ofițerii și trupa de sub comanda sa și cum știa să stimuleze la sacrificii, pe cei ce îi comanda.

Redau mai jos scrisoarea Col. Melecca :

Joi 3 Noembrie, 1916

Iubite Opriș,

„Nu-ți mai scriu durerea mea citind rândurile tale, căci știu că mă cunoști și ști cât mă costă, când pierd din regiment fie soldat, gradat sau ofițer.

Crede-mă că nici zi, nici noapte nu mă liniștesc gândindu-mă la voi și la păstrarea pământului pe care regimentul meu drag și scump l-a cucerit și apărat cu valuri de sânge și cu acte de cel mai înalt eroism.

Ce mult e de gândit și ce multe de făcut mai avem pentru scumpa noastră țară și pentru numele ei și al nostru de viteji.

Am speranța că atunci când vei citi scrisoarea mea, cele scrise de tine în parte să fie altfel, adică: Veleanu, Stănciulescu și Georgescu să fie găsiți și Dan ușor rănit.

Să păstrăm pentru Dascălu aceiași pioasă și mândră amintire, care o avem pentru toți ofițerii ce și-au dat viața, luptând în fruntea unităților lor.

Regimentul nostru, socotit între cele mai bune, va fi protejat de acum înainte de sacrificiile sufletești ale vitejilor ce i-am semănat pe întinsul țării și sufletele lor cerându-ne răzbunare, să mergem înainte, pentru întregirea neamului și încoronarea M. S. Regelui ca împărat al tuturor românilor. Altfel vom fi blestemați de cei ce i-am pierdut și blestemul sângelui ajunge“...

Imprejurările nenorocite au făcut ca, tot în timpul absenței Colonelului Melecca dela regiment, tânărul Tiberiu Calotescu, voluntar în Reg. 68 Inf., fiul Colonelului C. Calotescu, pe atunci Comandant al Reg. 70 Inf., să fie omorât de un proiectil în apropierea și sub ochii tatălui său.

Referitor la aceasta, tot în această scrisoare îmi scrie :

„Îți amintești cu ce grabă și ce vesel era când a plecat la bieful tatăl său. Cine poate pătrunde misterele destinului ?

Vezi tu, dacă mama lui nu-mi scria acea scrisoare înduioșătoare, rămânea la companie. Ce să fie, pare că-ți pierzi rațiunea, făcând raționamente de felul acesta și precumpănind întâmplările normale cu intervențiunile sufletești. Zici: destinul hotărăște din vreme totul, fără să ne dăm seama noi.

Ce ostaș drag și viteaz am pierdut noi! Il consideram ca urmaș al tatălui lui în regiment și după tine era al doilea copil al meu.

Mă gândesc ce durere pe mama și surorile lui!

Propus la înaintare, cred că pe 1 Noembrie urma să fie înaintat Sublocotenent și ca o ultimă pioasă amintire să rămână în istoricul Corpului: Sublocotenentul Tiberiu Calotescu.

Ce drag mi-a fost tatăl lui ca ajutor, și ce multă stimă am pentru un erou ca el; mă cutremur când mă gândesc să ne întâlnim.

Ce tăcere va trebui să ne mărească durerea la amândoi!

El brav, copiii lui bravi; din vultur nu poate naște decât vulturi.

Am strecurat acest episod mișcător, această scrisoare impresionată care vibrează de o adâncă sinceritate și de o profundă emoție umană, pentru a arăta sufletul mare al bravului și bunului comandant, care a fost Colonelul Melecca.

Să revenim acum la luptele dela Albești.

În ziua de 4 Noembrie, trupele din sectorul Albești, în urma întăririlor primite și conform ordinelor, urmează a ataca pe inamic și a pune stăpânire pe satul Albești.

Trupele noastre își recăpătaseră moralul prin faptul că au reușit a ține piept nenumăratelor atacuri date de inamic.

Artileria, în tot timpul luptelor dela Albești, s'a comportat admirabil și atât prin acțiunea de foc a infanteriei, cât și a artileriei noastre, pierderile inamicului au fost foarte mari.

După o pregătire de artilerie, trupele sectorului Al-

bești la care a luat parte și batalionul din Reg. 68 Inf. pornesc la atac. Se dau lupte disperate care au de rezultat străpungerea și întoarcerea organizațiilor inamice dela Albești.

Lupta a durat în după amiaza zilei de 4 până în ziua de 5; trupele noastre punând stăpânire pe vechile pozițiuni ce le posedase în seara zilei de 30 și 31 Octombrie și apoi ocupând în mod temeinic linia Tobolea — Dealul Cârjanului (cota 914).

Ultima acțiune ofensivă în sectorul Albești, a produs inamicului pierderi din cele mai grele: au căzut în mâinile trupelor noastre circa 200 prizonieri germani, din cari o mare parte au fost făcuți de batalionul din Reg. 68 Inf.

Luptele dela Albești au fost lupte pe viață și pe moarte, istoria campaniei noastre le-a înregistrat cu litere de foc, în cartea de aur a bravurilor sale.

Luptele au fost date în condițiuni extrem de grele, pentru noi.

Rezervele se epuizaseră în întregime.

Pentru menținerea cu orice preț a poziției, au fost vârați pe rând bicicliștii Corpului de Armată și în cele din urmă și Regimentul de Escortă Regală.

Datorită acestor sacrificii supra omenești, trupele noastre cu o bravură fără precedent, au rezistat și fără a pierde moralul, la primul semnal au dat atacul decisiv, care a încununat cu succes operațiunile noastre dela Câmpulung.

După cucerirea Albeștilor, pe câmpul din împrejurimi, în nenumăratele grămezi de pământ unde inamicul îngropase morții, punând ici și colo și câte o cruce, s'a dat și peste mormântul proaspăt săpat, pe a cărui cruce sta scris „ofițer român“.

La câteva palme sub această moviliță de pământ, zăceau rămășițele pământești ale celui ce a fost *Locot. Dan Vasile*.

Pioase și dramatice clipe de sbucium sufletesc, dure-roase momente care nu se vor șterge niciodată din inimile noastre sdrobite!

Intr'o liniște impresionată, ostașii și trupa Reg. 68

Inf. și-au îmbrățișat cu ochii în lacrimi camaradul mort, scos din groapa unde poate ar fi fost uitat pentru veșnicie dacă n'am fi recucerit pozițiile pierdute. Apoi bravul ofițer a fost îngropat cu cinstea cuvenită la cimitirul dela Flămânda, unde azi e cimitirul eroilor și unde se poate descifra pe o cruce de stejar numele lui, în mijlocul altor foarte multe cu nume și fără nume.

Locot. Dan Vasile era ofițer activ al Reg. 68 Inf. și conta în regiment dela Iniințarea lui, având cinstea de a fi fost Comandantul gărzii drapelului, atunci când Regele Carol I a distribuit în ziua de 10 Mai 1914, drapelul regimentului nostru.

Colonelul Lișcu Toma, șeful de Stat Major al Div. 22, care în parte a condus personal acțiunea dela Albești—Cândești, a propus pe Lt. Dan Vasile la decorare cu ordinul Coroana României în gradul de ofițer, pentru bravură dovedită pe câmpul de luptă la Albești—Cândești.

Astfel Lt. Dan Vasile, a fost primul ofițer decorat în Reg. 68 Inf.

Pierderile suferite de trupele ce au luptat la Albești au fost destul de mari.

Numai companiile din Reg. 68 Inf., afară de ofițerii arătați în descrierea de mai sus, au avut următoarele pierderi:

Ofițeri morți: *Sub. Lt. rez. Moțoc Mihai* venit dela P. S.

„ răniți: *Sub. Lt. Iiescu Gh.* rănit ușor în luptele depe dealul Feriga.

Trupă morți: 3 sergenți, 5 caporali și 45 soldați, *total 53 morți.*

„ răniți: 1 plutonier, 9 sergenți, 17 caporali și 155 trupă, *total 182 răniți.*

Dispăruți: 4 sergenți, 7 caporali și 117 soldați *total 138 dispăruți.*

Total general 373 trupă.

Ținând seama de efectivele din Reg. 68 Inf., pierderile ating 40% din efectivul ce a luat parte la acțiune.

Regret că nu am putut descrie mai în detaliu luptele dela Albești, întrucât ele merită toată atențiunea.

Revin la acțiunea Batal. I și II dela Mateiaș.

În noaptea de 29/30 Octombrie batalioanele noastre, sub comanda Căpitanului Negulescu, schimbă parte din unitățile regimentelor 32 și 7 Inf. din sectorul Mateiaș.

Compania 5-a din Reg. 68 Inf. ce era în sectorul Reg. 60 Inf.—la Lunca Gârtei,—a revenit la regiment, și chiar în cursul nopții a schimbat o companie din Reg. 32 Inf. din sectorul Mateiaș, de sub ordinele Colonelului Caracaș, Comandantul Reg. 32 Inf.

Pe întreg acest front, acțiunea inamicului atât în zilele de 30 și 31, cât și în zilele următoare, până în ziua de 6 Noembrie s'a rezumat la slab bombardament de artilerie și focuri de infanterie, încercări de incursiuni care au fost respinse.

Inamicul s'a organizat solid pe pozițiuni.

Trupele noastre, în tot acest timp, au lucrat la organizarea pozițiilor.

Din acțiunile cele mai importante în acest interval, e de remarcat aceia a companiei 5-a din sectorul Mateiaș, de sub ordinele Colonelului Caracaș.

Compania 5-a primește în ziua de 5 Noembrie 1916 ordin de a face o incursiune în pozițiile inamicului, în sectorul Mateiaș, pentru a lua prizonieri.

Pentru executarea ordinului primit, compania pornește în zorii zilei, sub o protecție slabă de artilerie, acțiunea ei ofensivă. A putut să se apropie până la rețelele de sârmă inamice; aci s'a deslănțuit un foc puternic de arme și mitraliere făcând imposibilă înaintarea.

În fața acestui foc puternic de netrecut și din lipsa unei susțineri, compania s'a oprit, retrăgându-se apoi la vechea poziție.

Pierderile suferite de compania 5-a în această încercare de incursiune, a fost de: 13 morți, 32 răniți și 3 dispăruți, total 48 trupă.

Cam la aceasta se rezumă acțiunea trupelor dela Mateiaș, în timpul în care Batal. III și Comp. de Mitr. a reg. luptau în sectorul Albești.

Situația regimentului în ziua de 7 Noembrie era următoarea:

— Comp. 2, 4, 7, 8 și 10 la Mateiaș sub ordinele Căpitanului Negulescu Gh.

— Comp. 3, 6 și Comp. de Mitr. pe pozițiune pe dealul Feriga (sectorul Albești).

— Comp. 1, 9, 11, 12, care au luptat în sectorul Albești, au fost trecute în ziua de 6 Noembrie în rezerva Brigadei (Col. Foișoreanu) la Selaru.

— Comp. 5 la Mateiaș, sub ordinele Colonelului Caracaș, C-tul Reg. 32 Inf.

În ziua de 8 Noembrie, Maiorului Budeanu Anatol, loțiitor la comanda Reg. 68 Inf., i se încredințează comanda sectorului Mateiaș.

Trupele acestui sector erau compuse din :

III/R. 7 Inf., 1 bat. din Reg. 32 Inf., companiile : 2, 4, 5, 7, 8, 10 din Reg. 68 Inf. și comp. 12 din Reg. 62 Inf.

Deasemenea acestor trupe le erau afectate :

— O baterie de 53 mm.—la batal. din Reg. 7 Inf.—și o secție mitralieră din Reg. 62 Inf. în sectorul acestui batalion.

Sectorul Mateiaș era limitat :

— Dreapta sprijinită pe muntele Urlei, făcând legătură cu Reg. 60 Inf. (Brig. 22 Inf.).

— Stânga pe V. Ulucului, făcând legătură cu Reg. 70 Inf.

Sectorul era împărțit în trei subsectoare, astfel :

— Subsectorul din dreapta, sub comanda Comand. Batal. din Reg. 32 Inf. ocupa sectorul dela muntele Urlei la Muntele Mateiaș.

— Subsectorul din centru (Mateiaș) dela muntele Mateiaș—la muntele Măgura, sub comanda Căpitanului Negulescu Gh.

— Subsectorul din stânga, sub comanda Comand. Batalionului din Reg. 7 Inf. dela muntele Măgura la V. Ulucului legătură cu Reg. 70 Inf.

În acest sector, nu a fost nici o acțiune operativă importantă afară de slab bombardament de artilerie ; se lucra însă de ambele părți la organizarea pozițiilor.

Organizările de sapă, ce s'au realizat în sectorul Mateiași până la această dată, sunt :

— O linie aproape continuă pentru trăgătorii din picioare.

— Pari de rețele de sârmă (un singur rând pe întreg frontul) sârmă ghimpată numai în punctele probabile de atac; aceasta din cauza lipsei de sârmă ghimpată, care era foarte simțită.

— Bordee pentru rezervele de companii (bordee în cea mai mare parte pentru a adăposti trupa de intemperii, nici decum contra bombardamentului).

— Bordee pentru rezervele de batalioane.

— Șanțuri de comunicații, acolo unde s'au putut face săpături, având în vedere terenul care era pietros și imposibil de săpat; acolo unde fiind nevoie de șanțuri de comunicație și nu s'au putut face din cauza terenului stâncos, s'au pus saci cu pământ.

În noaptea de 10 Noembrie, companiile 9 și 12 din Reg. 68 Inf. ce erau în rezerva brigădei din ziua de 6 Noembrie, vin pe front în sectorul Mateiaș (Reg. 68 Inf.) înlocuind comp. 10 și 11 din Reg. 32 Inf.

În noaptea de 11 Noembrie, comp. 1 și 11 au schimbat comp. 9 și 12 din Reg. 32 Inf.

În ziua de 12 Noembrie, avându-se în vedere toate schimbările efectuate, Reg. 68 Inf. își avea unitățile după cum urmează:

— Comp. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11 și 12 în sectorul Mateiaș.

— Comp. 3, 6 și Comp. Mitraliere în sectorul Albești, ocupând poziția de pe dealul Feriga.

În sectorul Mateiaș,—actualmente în subordinea Reg. 68 Inf.,—unitățile Reg. 68 Inf. și a celor detașate din Reg. 7 Inf., 60 Inf. și 62 Inf., erau dispuse în subsectoare după cum urmează:

În subsectorul din dreapta, companiile 9, 5, 12 din Reg. 68 Inf. și comp. 1 din Reg. 62 Inf.

În subsectorul din centru (Mateiaș) companiile: 7, 10, 4, 2 din Reg. 68 Inf.; având în rezervă de subsector compania 8 din Reg. 68 Inf.

În subsectorul din stânga, Batal. I din Reg. 7 Inf. cu trei companii în linia întâia și una companie în rezervă.

În rezerva sectorului (înapoia subsectorului din dreapta) comp. 1 și 11 din Reg. 68 Inf. și 5 și 12 din Reg. 60 Inf.

Trupele continuă la amenajarea lucrărilor de săpă.

Nici o acțiune mai importantă în sectorul Mateiaș.

De altfel, pe întreg frontul dela Câmpulung, inamicul și-a încetat orice acțiune ofensivă.

Pierderile ce a suferit în timpul luptelor, au fost așa de mari, încât și pe aci, s'au convins că nu se mai poate trece.

În ziua de 13 Noembrie, comp. 3, 6 și comp. de Mitraliere din Reg. 68 Inf., au fost înlocuite de pe front și trimise la Mățău, la dispoziția Diviziei.

În zilele următoare până la 15 Noembrie, situația a rămas neschimbată. Toamna înaintată în munți și vremea prevestea venirea iernei și speram ca operațiunile se vor termina, pentru a reîncepe în primăvara lui 1917.

Situația generală a frontului român, la stânga noastră nu era însă bună; inamicul atacând, reușește să rupă rezistențele trupelor Armatei I, care în ziua de 15 Noembrie lasă descoperit flancul și spatele trupelor din regiunea Câmpulung, așa că în cursul nopții de 15/16 Noembrie, se ordonă retragerea generală pe care o voi descrie într'o altă broșură.

Aci voi face o recapitulare asupra operațiunilor descrise, în ceea ce privește Reg. 68 Inf.

Operațiunile dela Câmpulung, la care a luat parte Reg. 68 Inf., au durat dela 5 Octombrie la 15 Noembrie 1916 inclusiv, adică 42 zile și se rezumă în oprirea inamicului din ofensiva sa energetică și la respingerea tuturor atacurilor dușmanului, necedând nici un metru din pământul scump al patriei.

Aceste acțiuni frumoase și eroice de o autentică bravură care s'au desfășurat în sectorul R. Târgului-Albești, sub conducerea Col. Melecca, Comandantul Regimentului 68 Inf. (și unități detașate din Regimentele 7, 76, 36 și 58 Inf. din Div. 22-a Inf. în total 20 companii, 5 secții mitraliere, 3 grupări de artilerie, 8 baterii) sunt pomenite în

istoria războiului pentru întregire cu numele de „*luptele dela Măgura*“.

Cu acest prilej ofițerii și trupa Reg. 68 Inf. au dat dovadă de rar eroism și de un devotament incomparabil, reușind în acțiunea lor, să respingă forțe superioare inamice, pe o adâncime de mai bine de 4 Km. și să captureze peste 350 prizonieri, 5 mitraliere, 2 tunuri de 37 m/m, peste 500 arme, munițiuni și însemnat material de război.

Companiile 3, 6, 1, 11, 12 și Comp. Mitr., deci majoritatea unităților Reg. 68 Inf., au luat parte la toate luptele dela 30 Octombrie — 5 Noembrie 1916, pomenite în istorie cu numele de „*luptele dela Albești-Cândești*“, respingând toate atacurile trupelor bavareze din Div. 12-a germană și remarcându-se cu deosebire în contra atacul dat în ziua de 5 Noembrie 1916, pentru reocuparea satului Albești, când au scos cu pierderi mari pe inamic din poziția ce ocupau.

Prin acțiunea lor s'a putut contribui la capturarea celor aproape 200 prizonieri germani, ce au căzut în mâinile trupelor noastre.

Cât privește apărarea muntelui Mateiaș, ele au organizat puternic poziția și au rezistat acolo făcând imposibilă străpungerea frontului.

Toate aceste acte de înalt eroism, au fost scump plătite cu sângele și jertfele a 16 ofițeri și 886 trupă morți, răniți și dispăruți.

Pentru recapitularea pierderilor suferite de Reg. 68 Inf. la Câmpulung în ofițeri și trupă, dau nominal ofițerii morți și răniți și numeric reangajați și trupa.

A. OFIȚERI

- Ofițeri morți:
- 1) *Locot activ Dan Vasile*, Comand. companiei de mitralieră.
  - 2) *Sub Lt. (chemat temporal) Constantin Dumitru*, Comand. Companiei 11.
  - 3) *Sub Lt. rez. Vasilescu Vasile*, din compania 7-a.
  - 4) *Sub Lt. rez. Moțoc Mihail*.

- Ofițeri răniți:
- 1) *Locot. activ Dobrescu Gh.*, Comandantul Companiei 2-a.
  - 2) *Locot. activ Măleanu Gheorghe*, Comandantul Companiei 4-a.
  - 3) *Sub Locot. rez. Cristea Mucenic*, din Compania 4-a.
  - 4) *Sub. Locot. rez. Crețu Ioan*.
  - 5) *Sub. Locot. activ Cristescu Ioan*, Comandantul Companiei 8-a.
  - 6) *Sub. Locot. activ Iliescu Gh.*, Comand. Companiei 6-a.

Din lista ofițerilor morți și răniți numai în luptele dela Câmpulung, se poate vedea că au căzut 6 comandanți de companii.

- Oițeri dispăruți:
Stabiliți ulterior că au fost prizonieri
- 1) *Căpitan activ Veleanu Cristofor*, Comandantul Batalionului III.
  - 2) *Sub. Locot. activ Georgescu C.*, Comandantul Companiei 1-a.
  - 3) *Sub. Locot. rez. Stănculescu Sandu*, Adjutantul Batalionului III.
  - 4) *Sub. Locot. rez. Marinescu Matei*, din Compania 4-a.
  - 5) *Sub Locot. rez. Vasilescu G. I.* din Compania 4-a.

B. TRUPA

Morți: 2 plot., 6 sergenți, 14 caporali, 129 soldați, *total 150*.

Răniți: 4 plot., 27 sergenți, 55 caporali și 454 soldați, *total 540*.

Dispăruții, de a căror soartă nu se știe precis dacă au fost prizonieri, morți, ori răniți, evacuați prin alte formațiuni: 2 plot., 6 sergenți, 11 caporali și 176 trupă, *total 195*.

Cu aceste rânduri se încheie notele mele de campanie asupra luptelor dela Câmpulung.

Aș fi fericit dacă ele, în forma brută și abreviată în care au fost scrise, sub permanentă amenințare a morții ce pândea pe ostaș, ar fi reușit să dea, cât de puțin, o palidă imagine asupra celor trăite, în acele clipe de supremă încordare fizică și nervoasă ; căci fericirea și recunoștința mea s'ar răsfrânge toată asupra celor ce au știut să scrie, cu sânge tânăr și generos, paginile trăite ale acestei cărți, care este și a lor și care constituie, fără îndoială, un episod înălțător din epopeea splendidă a marelui nostru războiu de întregire.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

IBL UNIV. CLUJ

0170 11. 1. 1938

XENON AP. 1938